ရန်ကုန်ပရိုတက်စတင့်ပြန်လည်ပြုပြင်သောအသင်းတော်
Yangon Protestant Reformed Church
တနင်္ဂနွေစာစောင်၊ နံပတ် (၁၂၆)

နေ့စွဲ – ၂၃.၉. ၂၀၁၂

<u>**သမိုင်းကဏ္ဍ**</u>

ဂျွန် ခရိုင်ဆိုစ်တောမ်း – ရွှေပါးစပ် တရားဟောဆရာ

(John Chrysostom - Golden-Tongued Preacher)

နိဒါန်း

"အနန္တတန်ခိုးတော်ရှင်ဘုရား၊ ယျှလိုမျိုးအချိန်၌ ကျွန်ုပ်တို့ကို ကျေးဇူးတော်ပေးတော်မူသူသည်၊ ညီညွတ်စွာဖြင့်ကိုယ်တော့် ထံသို့ ဆုတောင်းခြင်းကိုပြုကြစဉ်၊ ယျှလိုကတိပေးတော်မူပြန်ပါသည်၊ ကိုယ်တော်၏နာမတော်၌ လူနှစ်ဦးသုံးဦးတို့ စုဝေးကြသော အခါ၊ ကိုယ်တော်သည် သူတို့ဆုတောင်းကြသည်များကို ပေးတော်မူမည်၊ အို ဘုရားသခင်၊ ထိုကတိတော်ကို ယျှပြည့်စုံစေတော်မူပါ၊ ကိုယ်တော့်အစေခံများ၏ အသနားခံခြင်းများနှင့်တောင့်တချက်များကို ပေးသနားတော်မူပါ၊ သူတို့အတွက် အသင့်တော်ဆုံးတို့ ဖြစ်လာကြပါမည်၊ ဤကမ္ဘာပေါ်တွင်နေထိုင်စဉ် ကိုယ်တော့်အမှန်တရားကို သိခွင့်ပေးတော်မူပါ၊ နောက်လာမည့်ကမ္ဘာအတွက် ထာဝရအသက်ကို ပေးသနားတော်မူပါ၊ အာမင်။" ထိုလှပသော၊ ဝတ်ပြုချိန်အတွက် အလွန်သင့်တော်သောဆုတောင်းကို ခရိုင်ဆိုစ်တောမ်း၏ ဆုတောင်းဝတ်ပြုချိန်သုံးသောစာအုပ်မှ ထုတ်နုတ်ထားခြင်းဖြစ်ပါသည် (မူရင်းတွင်တော့ အလွန်လှပါသည်၊ သို့သော် မြန်မာသို့ ဘာသာပြန်သောအခါ၊ အဓိပ္ပါယ်နားလည်နိုင်ရလေအောင် ဘာသာပြန်ရသဖြင့် မူရင်းအလှအပများ အညန်းငယ်လျှော့ပါသည်၊ စာဖတ်သူ နားလည်မည်ဟုယုံကြည်ပါသည် – ဘာသာပြန်သူ)။ ထိုဝတ်ပြုချိန်သုံးဆုတောင်းစာအုပ်ကို၊ အစပျိုးအသင်းတော် ၏ နာမည်အကြီးဆုံးတရားဟောဆရာက၊ ဘုရားသခင့်လူများအား ဝတ်ပြုခြင်း၌ဦးဆောင်ရာတွင် အသုံးပြုပါသည်။

တရားဟောခြင်းသည် အသင်းတော်၏တကယ့်အသက် အမြဲတမ်းဖြစ်ပါသည်။ အစပျိုးအသင်းတော်ရှိ တမန်တော်များ၏ တရားဟောခြင်းများမှနေ၍၊ ယနေ့ခေတ် သင်းအုပ်ဆရာများ၏တရားဟောခြင်းများအဆုံး၊ တရားဟောခြင်းသည် ခရစ်ယာန်အသင်းတော်အတွက် အမြဲတမ်း အရေးအကြီးဆုံးဖြစ်ပါသည်။ ရိုမန်ကက်သလစ်အသင်းတော်များလွှမ်းမိုးချိန်၊ အလယ်ခေတ်/အမှောင်ခေတ်တွင်သာ အဓိပ္ပါယ်မရှိသော၊ ဘုရားသခင်၏ကျမ်းစာနှင့်မညီသော ပေါက်ကရခြောက်ဆယ် ကျင့်သုံးမှုများကို အသင်းတော်ထဲ သွတ်သွင်းကြသဖြင့် တရားဟောပြောခြင်းသည် ကျဆင်းခဲ့ရပါသည်။ ကျဆင်းယုံတင်မကပါ၊ နောက်ပိုင်းတွင် ဝတ်ပြုခြင်းမှနေ၍ လုံးလုံးပျောက်ကွယ်ခဲ့ရပါသည်။ အသင်းတော်ပြန်လည်ပြုပြင်ခြင်း(ရီဖေါမေးရှင်း)ကို ဖြစ်စေသည့် အကြောင်းအရာအများထဲမှ တခုမှာ တရားဟောခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ရိုးစင်းသော၊ ကျမ်းစာအတိုင်းဖြစ်သော၊ ကျမ်းစာကိုအနက်ဖွင့်သော တရားဟောခြင်းက ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချက်ကို နှစ်ပေါင်း(၄၀၀)ကြာခဲ့ပြီးသောသမိုင်းက ဆက်လက် သက်သေပြလျှက်ရှိပါသည်။ အသင်းတော်သန်မာချိန်သည် တရားဟောပလ္လင် သန်မာချိန်တွင်ဖြစ်ပါသည်။ အသင်းတော်ထဲသို့ မှားယွင်းသောဩဝါဒများနှင့် လောကဆန်ခြင်းများ ဝင်ရောက်လာရခြင်းသည်၊ တရားဟောပလ္လင်အားပျော့လျှက် ကျဆုံးသောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။ အသင်းတော် ပြန်လည်ပြုပြင်ခြင်း(ရီဖေါမေးရှင်း) အသင်းတော်သို့လာခဲ့သောအခါ၊ တရားဟောခြင်းအတောင်ပံတို့ကို စီးလျှက် ရောက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏ပါသည်။

ထို့ကြောင့် အစပျိုးအသင်းတော်၏ အကြီးကျယ်ဆုံးတရားဟောဆရာ၊ ဂျွန်ခရိုင်ဆိုစ်တော်မ်းအကြောင်း လေ့လာရခြင်းသည် တလွဲတော့ ဖြစ်နိုင်မည်မဟုတ်ပါ။ သူ့နာမည်သည် တရားဟောခြင်းနှင့် အဓိပ္ပါယ်အတူတူ ဖြစ်ယုံသာမကပါ၊ သူ၏နာမည်အဆုံးသတ်ကိုလည်း ကျမ်းစာကိုဟောကြားသော သူ၏တရားဟောဆရာပီသမှုကို လေးစားသမှုနှင့် ပေးအပ်ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သူ၏နာမည် အဆုံးသတ် "ခရိုင်ဆိုစ်တောမ်း"၏အဓိပ္ပါယ်မှာ ရွှေပါးစပ် ဖြစ်ပါသည်။

သူ၏ငယ်စဉ်ဘဝ

ဂျွန်ကို ဆီးရီးယားနိုင်ငံ၊ အဲန်တီအုတ်မြို့(ဆရာယူဒသန် မြန်မာကျမ်းစာတွင် အန္တိအုပ်မြို့ဟုခေါ်ပါသည်)တွင် အေဒီ ၃၄၇ တွင်၊ စီကန်းဒပ်စ် ဆိုသော ရုပ်တုကိုးကွယ်သူ စစ်တပ်အရာရှိဖခင်နှင့် အဲန်သူစာ ဆိုသော ဘုရားတရား ကြောက်ရွံ့ရှိသေသူ၊ အင်မတန် ကိုယ်ကျင့်တရားမြင့်မားသူ၊ အကျင့်စာရိတ္တကောင်းလွန်းသူ မိခင်တို့က မွေးဖွားခဲ့ပါသည်။ သူ၏မိခင်သည် ငယ်သောအရွယ်မှပင် အိမ်ထောင်ကျသဖြင့်၊ အသက် ၂၀ ခန့်တွင် မုဆိုးမဖြစ်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ဖခင် စီကန်းဒပ်စ် သေဆုံးချိန်တွင် ဂျွန်သည် နို့စို့အရွယ်သာရှိပါသည်။ သူ၏ဝိညာဉ်ရေးရာ အကျင့်စာရိတ္တအားလုံး မိခင်ထံမှသာလာပါသည်။ မိခင်ဖြစ်သူမှ သူမ၏သား ဂျွန် အားခရစ်ယာန်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းဩဝါဒများထဲ သွန်သင်ဆုံးမခြင်းကို အလွန့်အလွန်သတိထားဂရုစိုက်သဖြင့်၊ ထိုခေတ်က အလွန်ထင်

ရှားသော ရုပ်တုကိုးကွယ်သူ ခေါင်းဆောင်ကပင်၊ "အလိုလေးလေး၊ မည်သို့သော အမျိုးသမီးများကို ခရစ်ယာန်တို့က ရကြပါသနည်း?"ဟု အံ့ဩရလောက်အောင်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

အဲန်တီအုပ်မြို့၊ ယုံကြည်သူတို့အား ပထမဆုံး ခရစ်ယာန်များဟုခေါ်သောမြို့သည် မကြာသောအချိန်တွင် ဘုရားတရားမဲ့၊ လောကဆန်သော မြို့တော်ကြီးဖြစ်လာပါသည်။ စာရေးဆရာတဦးက ဤသို့ဖော်ပြပါသည်၊– ထိုရေးသားဖော်ပြချက်အားဖြင့်၊ ဂျွန်တယောက် မည်သို့သောပတ်ဝန်းကျင်တွင် ကြီးပြင်းလာခဲ့ရသည်ကို ခန့်မှန်းနိုင်ပါသည်။ "နွေးထွေးသောရာသီဥတုက ဒေသခံများကို အလွန့်အလွန် စောင့်စည်းမှုမရှိသော အေးအေးဆေးဆေးခြင်းနှင့်ပေါ်များလှခြင်းတို့၏ ပျော်ရွှင်မှုသို့ ပို့ပေးကာ၊ ဂရိတို့၏ ရှင်သန်သော ဖိုမကိစ္စ၌ စည်းကမ်းမရှိခြင်းနှင့် ဆီးရီးယားလူမျိုးတို့၏ရိုးရာ နူးညံ့မှုတို့ ရောနှောသွားသော လူနေမှုဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။ ခေတ်ပေါ်ဝတ်စားဆင်ယင်မှု ဖက်ရှင်သည် တခုတည်းသော ဥပဒေပညတ်ဖြစ်သည်။ အပျော်အပါးသည် တခုတည်းသော လိုက်ရှာစရာဖြစ်သည်။ ခန်းနားသောအဆောင်ယောင်နှင့် ပရိဘောဂတို့သည် အဲန်တီအုပ်မြို့တော်သားတို့အား ထူးခြားစေသည့် တခုတည်းသောအရာဖြစ်သည်။ စည်းစိမ်ရှိရှိနေထိုင်ခြင်းဆိုသော အနုပညာကို လေးစားကြသည်၊ လေးလေးနက်နက်ရှိခြင်း၊ ကောင်းမြတ်သောအသက်ရှင်ခြင်းတို့သည် လှောင်ပြောင်စရာဖြစ်ပါသည်။ အမျိုးသမီးတို့၏ ရိုးရိုးယဉ်ယဉ်ဖြစ်ခြင်း၊ သက်ကြီးသူများအား ရိုသေခြင်းတို့ကို အထင်သေးကြသည်၊ ထိုအချက်တို့က အရှေ့ဒေသမြို့တော်ကြီး၏ ပျက်ဆီးဆုတ်ယုတ်နေခြင်းကို ယေဘုယျ ဖော်ပြနေကြပါသည်။"

ဂျွန်သည် အဲန်တီအုပ်မြို့တော် အကောင်းဆုံးကျောင်းတွင် အကောင်းဆုံးပညာသင်ကြားခွင့်ရခဲ့ပါသည်။ အထူးသဖြင့် အတွေးခေါ်ဗီလိုဆိုဖီနှင့် ပြောဆိုခြင်းအတတ်ပညာတို့ကို ဥပဒေပညာရှင်အဖြစ်အသက်မွေးရန် သင်ခဲ့ရပါသည်။ သူ့မိခင်က သူ့ကိုချက်ခြင်း ဗတ္တိဇံမပေးခဲ့ပါ၊ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဗတ္တိဇံအပေါ် ထိုခေတ်အသင်းတော်က မှားယွင်းစွာမြင်ခဲ့ကြသော အမြင်များကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့မှားကြသောအမြင်များထဲမှ တခုမှာ၊ အသင်းတော်ထဲမှ အချို့တို့က ဗတ္တိဇံသည် ယခင်ကပြုခဲ့သော အပြစ်များအားလုံးကို ဆေးကြောပေးသည် ဆိုသောအမြင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဗတ္တိဇံကို ချက်ခြင်းမခံဘဲ အချိန်အကြာကြီး ဆွဲထားခြင်းက ပညာရှိသောအမှုအရာဖြစ်သည်၊ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုသို့ဖြင့် အပြစ်အမြောက်အများမှနေ၍ စင်ကြယ်ခြင်းရနိုင်မည်ဟု ထင်မှတ်ခဲ့ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် အသက် ၂၃ နှစ်ရောက်မှသာ ဂျွန် သည် မိမိမြို့အသင်းတော်၏ သင်းအုပ်ဆရာမိုင်လေးတပ်စ်အားဖြင့် ဗတ္တိဇံခံခဲ့ပါသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ဂျွန် ကိုယ်တိုင်က ထိုသို့ ဗတ္တိဇံမယူဘဲ အချိန်ဆွဲခြင်းအကျင့်ကို ဆန့်ကျင်ခဲ့ပါသည်။

ဂျွန်ကိုယ်တိုင်က သူ၏ပြောင်းလဲခြင်းသည် အသက်နှစ်ဆယ်ခန့်ကဖြစ်သည်ဟု မှတ်တမ်းတင်ပါသည်။ ပြောင်းလဲပြီး နောက်သူသည် ဥပဒေပညာ လေ့လာခြင်းနှင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းအလုပ်များကို စွန့်လွှတ်ပါသည်၊ အသင်းတော်၏အလုပ် များ၌သာ မိမိကိုယ်ကို မြှုပ်နှံလိုက်ပါသည်။ ထိုသို့လုပ်ကိုင်နိုင်ရန် ပြင်ဆင်သည့်အနေနှင့် သူသည် သင်းအုပ်ဆရာဒီအိုဒို(သေိသမန) ထံတွင် ကျမ်းစာပညာသင်ခဲ့ပါသည်၊ ထိုသူသည် ဘုန်းကြီးကျောင်းတခုကို တည်ထောင်ခဲ့သူဖြစ်သလို၊ အဲန်တီအုပ်မြို့တော်၌ ကျမ်းစာသင်တက္ကသိုလ် တည်ထောင်ဖို့ များစွာလှုံ့ဆော်မှုပေးခဲ့သူလည်းဖြစ်ပါသည်။

ထိုကျောင်းသည် အလွန်အရေးကြီးလှပါသည်။ ထိုကျောင်းတွင် ကျမ်းစာ အနက်ဖွင့်ပုံဖွင့်နည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ကျမ်းစာကို ကျမ်းစာအတိုင်း အနက်ဖွင့်ခြင်းနည်းလမ်းကို စတင်တည်ထောင်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ အဲန်တီအုပ်ကျောင်းသည် အီဂျစ်ပြည်ရှိ အလက်ဇန်းဒရီးယားကျောင်းကို ဆန့်ကျင်သောကျောင်းဖြစ်သည်။ အလက်ဇန်းဒရီးယားကျောင်းက ကျမ်းစာကို တင်စားချက်များအနေနှင့် အနက်ဖွင့်ကြပါသည်။ အဲန်တီအုပ် ကျမ်းစာတက္ကသိုလ်၏လေ့ထုံးစံသည် ထိုခေတ်အသင်းတော် သန်မာသောတရားဟောခြင်းရှိစဉ်အခါက ကျင့်သုံးသောလေ့ထုံးစံဖြစ်သည်။ ယနေ့ခေတ် ကျမ်းစာနှင့်အညီ ရပ်တည်ကြသော ကျမ်းစာကျောင်းများ၌လည်း ထိုနည်းကိုသာ ဆက်သင်နေကြဆဲဖြစ်ပါသည်။ ဘုရားသခင်သည် ထိုပညာများကို ဂျွန်အား တရားဟောဆရာတယောက်အဖြစ် အမှုတော်ဆောင်နိုင်ဖို့ ပြင်ဆင်ပေးသည့်အနေနှင့် အသုံးပြုတော်မူပါသည်။ သူနှင့် ကျမ်းစာတက္ကသိုလ် အတူတက်သူမှာ သီအိုဒို(နသိသမန)ဆိုသူဖြစ်သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် သူသည်လည်း မိုပ်ဆူအက်စ်တာမြို့(Mopsuesta၊ ယနေ့ခေတ် တူရကီနိုင်ငံတွင်ဖြစ်မည်)တွင် သင်းအုပ်ဖြစ်လာသည်။ အသင်းတော်ဦးဆောင်သူ ယုံကြည်ခြင်း၏ဖခင်ကြီးတဦးလည်းဖြစ်လာပါသည်။

ဂျွန်သည် ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင်နေရသောဘဝကို အလွန်သဘောကျပါသည်၊ သို့သော် ဘုန်းကြီးကျောင်းနေဘဝသို့ မဝင်ဖြစ်ခဲ့ပါ၊ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူ့မိခင် သဘောမကျ၍ဖြစ်သည်။ သူ့မိခင်သေပြီးမှ ရသေ့ဘဝခံယူကာ ၁၀ နှစ်တိတိ အဲန်တီအုပ်မြို့ပြင်ရှိ တောင်တန်းများပေါ်တွင် လှည့်လည်နေထိုင်ခဲ့သည်။ ရသေ့ဘဝဖြင့် သူသည် အစားထိုး၍မရသော ကျန်းမာရေးချို့တဲ့မှုကိုသာ ရရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုချို့တဲ့သောကျမ်းမာရေးကို သူသေသည်အထိ ခံစားသွားခဲ့ရပါသည်။

အသင်းတော်၌အမှုတော်ဆောင်ခြင်း

ဘုရားသခင်က ဂျွန်အတွက် အရေးကြီးသောအလုပ်ကို ထားရှိပါသည်။ အဲန်တီအုပ်အသင်းတော်က သူ့ကိုပြန်ခေါ်ကာ၊ ဝတ်ပြုချိန်တွင် ကျမ်းစာဖတ်သူအဖြစ် ခန့်အပ်ကြသည်၊ ထို့နောက် မကြာမီ အေဒီ ၃၈၁ တွင် သင်းထောက်ဖြစ်လာသည်။ ထို့နောက် သင်းအုပ်ဆရာ ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။ ထိုအချိန်အတောအတွင်းလောက်တွင် သူသည် ကလေးငယ်များအား ပြုစုပျိုးထောင်ပုံဆိုသောစာအုပ်ကို ရေးသားခဲ့ပါသည်။ နောက်တအုပ် သူရေးသားသည်မှာ အမှုတော်ဆောင်ခြင်းဟု ခေါင်းစဉ်တပ်သော စာအုပ်ဖြစ်သည်။ ထိုနှစ်အုပ်စလုံးက သူ့ကို ပညာရှင်ဆိုသောဂုဏ်သတင်းကို ရလာစေပါသည်၊ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် နှစ်အုပ်စလုံး သည် နက်ရှိုင်းသော ဉာဏ်ပညာတို့ဖြင့် ပြည့်နှက်နေပါသည်။

ထိုအရာတို့ထက်၊ ဂွန်သည် တရားဟောဆရာဖြစ်ပါသည်။ သူ ဥပဒေပညာကို သင်ယူကထဲကပင် သူ၏ပြောဟောခြင်း အစွမ်းကို လူတိုင်းက အသိအမှတ်ပြုခဲ့ကြပါသည်။ သို့သော် ဘုရားသခင်က ထိုအစွမ်းသတ္တိကို အသင်းတော်အတွက် အသုံးပြုစေပါသည်။ နှုတ်ကပတ်တော် ဟောကြားခြင်းအတွက် ဖြစ်သည်။

၁၂ နှစ်တိတိ ဂွန်သည် အဲန်တီအုပ်အသင်းတော် တရားဟောပလ္လင်ကို တာဝန်ယူခဲ့ပါသည်။ သူ၏ထုံးစံမှာ၊ ယနေ့ခေတ် ကျွန်တော်တို့ ရီဖေါ့မ်အသင်းတော်များ၏ ဓလေ့ထုံးစံကဲ့သို့ဖြစ်ပါသည်၊ ကျမ်းစာတအုပ်ကို အစန်းဆက် ဟောကြားခြင်း၊ (သို့) ခေါင်းစဉ်တခုအပေါ် အစန်းဆက်ဟောကြားခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့တရားဟောခြင်းအမြောက်အများ ယနေ့တိုင်အောင် ကျန်နေပါသေးသည်။ သူသည် ကမ္ဘာဦးကျမ်းမှ တရားဟောခြင်း(၆၇)ခု ဟောကြားခဲ့သည်၊ ရှင်မဿဲမှ (၉)ခု၊ ရှင်ယောဟန်မှ (၈)ခု၊ ရောမသြဝါဒစာမှ (၃၂)ခု၊ ကောရိန်သုသြဝါဒစာ နှစ်ဆောင်မှ (၇၄)ခု၊ ထို့အတူ အခြားကျမ်းစာအုပ်များမှလည်း အစန်းဆက် ဟောကြားခဲ့ပါသည်။ သူသည် တနင်္ဂနွေနေ့တွင်သာ တရားဟောခြင်းမဟုတ်ပါ၊ တခြားနေ့များတွင်လည်း ဟောကြားတတ်ပါသည်။ တခါတရံ ငါးရက်ဆက်တိုက် ဟောကြားတတ်ပါသည်။ သူ၏ဘုရားကျောင်းသည် အမြဲတမ်း ပရိတ်သတ်များ ပြည့်နှက်နေတတ်ပါသည်။ တရာတရံ လက်ခုပ်သံများ ဆူညံသွားတတ်ပါသည်။ ထိုသို့ လုပ်ခုပ်တီးခြင်းကို သူသည် ပြင်းထန်စွာဆူဆဲတတ်ပါသည်။

အဖြစ်အပျက်တခုက ခရိုင်ဆိုစ်တုန်း၏ တရားဟောခြင်းတန်ခိုးကို ပြသနေပါသည်။ အေဒီ ၃၈၇၊ ဧပြီလလယ်လောက်တွင် ဖြစ်သည်၊ အဲန်တီအုပ်မြို့သားများသည် အင်ပါယာပြည့်ရှင် သီအိုဒိုစီးယပ်စ်၏ အသစ်ကောက်ခံသောအခွန်အတွက် ဆန္ဒပြကြပါသည်။ အင်ပါယာပြည့်ရှင်နှင့် သူ့မိသားစုဝင်များ၏ အဆောင်အယောင်များကို မီးရှို့ကြခြင်းဖြင့် ဆန္ဒပြကြခြင်းဖြစ်သည်။ ကေရာဇ် သီအိုဒိုစီးယပ်စ်က အမျက်ပြင်းစွာထွက်သဖြင့်၊ မြို့တော်ကို ခြေမှုန်းပစ်မည်ဟု ချိန်းခြောက်လျှက် ဆန္ဒပြခြင်းကို ဖြို့ခွဲဖို့ ခေါင်းဆောင်များကို တရားစီရင်ဖို့ စစ်တပ်စေလွှတ်ပါသည်။ ခရိုင်ဆိုစ်တောမ်းက ထိုအဖြစ်အပျက်ကို အခွင့်ကောင်းယူလျှက် "အဆောင်အယောင်များနှင့်ပတ်သက်၍"ဟု ခေါင်းစဉ်တပ်ကာ တရားဟောခြင်း အခု(၂၀)ကို ဟောကြားပါသည်။ ထိုတရားဟောချက်များတွင် သူသည် မြို့သားများအား ၎င်းတို့အပေါ် အုပ်ချုပ်မည့်သူအဖြစ် ဘုရားသခင်က ခန့်အပ်ထားသူတို့အပေါ် ထားရှိရမည့် တာဝန်ဝတ္တရားများကို သတိရစေပါသည်၊ တချိန်ထဲတွင် ကေရာဇ်ကြီးကိုလည်း လွန်ကဲသောရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ခြင်း၏ ဆိုးညစ်မှုကို သတိရစေပါသည်။ ထိုတရားဟောချက်များကြောင့် မြို့တော်တခုလုံး ငြိမ်သက်သွားပါသည်၊ ကေရာဇ်ကြီးထံမှလည်း လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ကို ရကြပါသည်။ ထိုတရားဟောချက်များကို ကိုယ်တိုင်နားထောင်ရသူတဦးက ယျှလို မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ပါသည်၊ "ကြီးမားများပြားလှသောလူအုပ်ကြီး တရားဒေသနာကို နားထာင်ဖို့ စုဝေးလာကြပါသည်၊ သို့သော် တိတ်ဆိတ်လွန်းသဖြင့် တဦးမှမလာရောက်သလို ငြိမ်သက်စွာဖြင့် နားထောင်ကြပါသည်။" ထိုအဖြစ်အပျက်က၊ ထိန်းမနိုင်သိမ်းမရ သောင်းကျန်းနေကြသော ဖွစ်ကောင်းပရောဖက်(မှားယွင်းသောဧဝံဂေလိဆရာ)များကြောင့် ဝုန်းဒိုင်းကြဲဖြစ်ပျက်နေသော ၃စ်တင်းဘာ့ဂ်မြို့အား ပြန်လည်တည်ငြိမ်သွားစေရန် ဟောကြားခဲ့သော မာတင်လူသာ၏ တရားဟောခြင်းများကို သတိရစေပါသည်။

သူ၏ကြီးမားသောတရားဟောခြင်းတန်ခိုးကြောင့်၊ ခရိုင်ဆိုစ်တောမ်းကို ကေရာဇ်မင်းကြီးက၊ သူနန်းဆိုက်ရာ ကွန်စတန်တင်နိုပယ်မြို့တော်(ယနေ့ခေတ် အစ္စတန်ဘူလ်)တွင် သင်းအုပ်အဖြစ် ခန့်အပ်ပါသည်။ သူ့ကို ဆီးရီးယားနိုင်ငံ၊ အဲန်တီးအုပ်မြို့မှ စစ်တပ်များ၏ အစောင့်အရှောက်ဖြင့် ခေါ်ထုတ်ရပါသည်၊ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူသည် ထိုမြို့တော်တွင် (၁၂)နှစ် အမှုတော်ဆောင်ခဲ့ရာ မြို့သူ/သားများက ကြည်ညိုလွန်းကြ၍ သူ့ကိုပေးမသွားချင်ကြသောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။

ကွန်စတန်တင်မြို့တော်မှ သူ၏တရားပလ္လင်သည် အရှေ့ဖက်အသင်းတော်များတွင် အခန်းနားဆုံးဖြစ်ပါသည်။ ထိုခေတ် အသင်းတော်များ အားလုံးထဲတွင်လည်း ဖြစ်ပါမည်။ ထိုမြို့သည် ကေရာဇ်ကွန်စတန်တင်မင်းကြီး ကွယ်လွန်ပြီးနောက် အင်ပါယာ ၏ မြို့တော်ဖြစ်လာသည်။ ဂရိနိုင်ငံ ဘောစ်ပေါရပ်စ်ဆိပ်ကမ်းပေါ်တွင် တည်ထားသည်။ ထိုမြို့၏အသင်းတော်သည် ထိုခေတ်က အလှမ်းမိုးဆုံးအသင်းတော် ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

သို့သော် မကြာလှသောအချိန်တွင် သူသည် ပြဿနာနှင့်ကြုံတွေ့ရပါတော့သည်။ သူသည် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော တရားဟောဆရာတယောက်ဖြစ်သလို၊ မည်သူ့ကိုမှလည်း မကြောက်တတ်ပါ၊ ကျမ်းစာကိုသာဟောကြားလျှက်၊ သူဟောကြားသဖြင့် မည်သူတို့ကို ထိခိုက်မိကြောင်း၊ စိတ်အနှောက်အယှက်ဖြစ်စေကြောင်း ဂရုမစိုက်ပါ။ ကွန်စတန်တင်မြို့တော်သည် အင်ပါယာမြို့တော်ဖြစ်သဖြင့်၊ ၎င်းသည် ဇိမ်ခံမှုများ၊ ပျက်စီးအကျင့်ပျက်မှုများ၊ ခြေပုန်းခုတ်ခြင်းများ၊ အကျင့်စာရိတ္တယိုယွင်းမှုများနှင့် ပြည့်နှက်နေပါသည်။ ထိုအပြစ်ဒုစရိုက်များကို ဆန့်ကျင်လျှက် ခရိုင်ဆိုစ်တောမ်းသည် ပြင်းထန်စွာ၊ အားမာန်ပါပါ ဟောပြောနေပါတော့သည်။ သူ၏တရားဟောခြင်းများက အင်ပါယာပြည့်ရှင် ကေရာဇ်မင်းကြီး၏မိဖရား ယူဒိုးစီးယာ၏ ဘယ်တော့မှမသေနိုင်သော အမုန်း(မပြေရန်ငြိုး)ကို ရရှိစေပါသည်။ အလက်ဇန်းဒရီးယားမြို့အသင်းတော်၏ သင်းအုပ်များနှင့် ပူပေါင်းကြံစည်၍ သူ့ကို နှယ်နှင်ဒဏ်ခတ်ပါသည်။ သို့သော် ထိုနယ်နှင်ခံရခြင်းသည် ခဏသာဖြစ်သည်။ သူသည် အောင်ပွဲနှင့်ပြန်လာကာ သူ၏တရားဟောပလ္လင်ထက်မှ မြို့တော်ထဲရှိ ဆိုးညစ်မှုများကို ဆက်လက်ရှုတ်ချပါသည်။ လူသားရှုထောင့်မှနေ၍ကြည့်လျှင်၊ သူသည် ကေရာဇ်၏ မိဖရား ယူဒိုးစီယားကို ဟေရောဒီယပ်စ် နောက်တယောက်ဟု ခေါ်ခဲ့ခြင်းသည် ကြီးသောအမှားပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ပြောနိုင်ပါမည် (မြန် မာကျမ်းစာတွင် ဟေရောဒိဟု ခေါ်ပါသည်၊ ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်၏ ဦးခေါင်းကို ဖြတ်စေသူ လူဆိုးမဖြစ်သည်၊ မဿဲ ၁၄း၆)။

ဤတကြိမ်တော့ ခရိုင်ဆိုစ်တောမ်း အတော်လွန်သွားပြီဖြစ်သည်။ ကေရာဇ်မင်းက သူ့ကို သင်းအုပ်အရာမှ ချပါသည်၊ သို့သော် သူ နားထောင်ပါ၊ သူ့တရားဟောပလ္လင်ကို မစွန့်ဘဲဆက်နေပါသည်။ အင်ပါယာပြည့်ရှင်က စစ်တပ်စေလွှတ်ပါသည်၊ ဗတ္တိဇံပေးခြင်းအခန်းအနားပြုနေစဉ် စစ်တပ်က ဝင်သတ်သဖြင့်၊ ဝတ်ပြုသူများ၏ အသွေးနှင့် ဗတ္တိဇံပေးရာတွင်သုံးသော ရေများ ရောနှောသွားရသည်အထိ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ခရိုင်ဆိုစ်တောမ်းကို အာမေးနီးယားနယ်၊ ကော်ရေးစပ်စ်အရပ်ရှိ၊ တောင်ရှစ်တောင်တန်းများ

သို့ နယ်နှင်လိုက်ပါသည်။ ထိုသို့နယ်နှင်ခံရစဉ်၊ သူ၏ခံစားချက်ကို ယခုလိုရေးထားပါသည်၊ "ငါ့ကို မြို့ထဲမှ ဆွဲထုတ်ကြသောအခါ၊ ငါ ပူပန်သောက မရောက်ပါ၊ သို့သော ငါ့ကိုယ်ငါ ပြောမိပါသည်၊ မိဖရားက ငါ့ကို နှင်ထုတ်ချင်လျှင်၊ နှင်ထုတ်ပါစေ၊ ကမ္ဘာကြီး သည် ဘုရားသခင်၏အပိုင်ဖြစ်သည်၊ အကယ်၍ မိဖရားက ငါ့ကို အပိုင်းပိုင်း လွှဖြင့် ဖြတ်ချင်လျှင်လည်း၊ ငါ့တွင် ဟေရှာယ အ ပေါ်ရှိသည်၊ အကယ်၍ သူမက ငါ့ကို ရေနစ်သတ်ချင်လျှင်လည်း၊ ယောန အပေါ်ရှိပါသည်၊ ငါ့ကို မီးထဲ ပစ်ချလျှင်လည်း ဒံယေလ ၏ သူငယ်ချင်းသုံးယောက်သည် ငါ့အပေါ်ဖြစ်ကြသည်၊ သားရဲများထံ ပစ်ချခဲ့လျှင်လည်း၊ ခြင်္သေ့များ၏တွင်းထဲရှိ ဒံယေလကို ငါ သတိရမိသည်။ ငါ့ကို သူမက ခဲနှင့်ပေါက်သတ်ချင်လျှင်လည်း ငါ့ရှေ့တွင် သတေဖန် ခံခဲ့ပြီးပါပြီ၊ ပထမဆုံး မာတုရ(အာဇာနည်) ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ သူမက ငါ့ခေါင်းကို ဖြတ်ချင်လျှင်လည်း၊ ငါ့ရှေ့တွင် ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်သည် တောက်ပ၍နေပါသည်။ ငါ့ မိခင်၏ဝမ်းမှ၊ ဗလာအဖြစ်နှင့်လာခဲ့ပါသည်၊ ဤလောကကိုလည်း ထိုအဖြစ်နှင့်သာ ထားခဲ့ပါမည်။ ရှင်ပေါလုက ငါ့ကို သတိရစေ သည်မှာ 'အကယ်၍ ငါသည် လူကိုသာ သဘောကျစေသူ ဖြစ်လျှင်၊ ငါသည် ခရစ်တော်၏အစေခံ မဖြစ်ထိုက်ပါ' ဆိုသည့်အချက် ဖြစ်သည်။"

နယ်နှင်ဒဏ်ခံရခြင်း

နယ်နှင့်ဒဏ်ခံရချိန်တွင်လည်း သူ၏ဩဇာက ဆက်လက်လွှမ်းမိုးနေပါသည်။ အဲန်တီးအုပ်မြို့သားများနှင့် အင်ပါယာအနှံ့ မှလူအများ သူထံ လာရောက်လည်ပတ်ကြပါသည်။ သူသည် အင်ပါယာတခွင်မှ လူအများနှင့် စာအဆက်အသွယ်အမြောက်အ များ ပြုခဲ့ပါသည်။ စုစုပေါင်း စာ ၂၄၂ စောင် ရေးသားခဲ့ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကေရာဇ်၏မိဖရားက သူ့ကို အခြားနေရာသို့ နှင်ထုတ်ပြန်ပါသည်။ အလွန်ဝေးလံခေါင်သီသောအရပ် မည်သူ့ ကိုမျှ မလွှမ်းမိုးနိုင်တော့ရန်ဖြစ်သည်။ ပင်လယ်နက်၏ မြောက်ဖက်အကျဆုံးဒေသ၊ ပီးတီးနယ်သို့ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုနေရာသို့ပို့စဉ် စစ်သားများက သူ့ကို လူမဆန်စွာ နှိပ်စက်ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် လမ်း၌ပင် သေဆုံးသွားခဲ့ပါသည်။ ခုနှစ်မှာ အေဒီ ၄၀၇ ဖြစ် သည်။ သူ့ကို မထင်ရှားသော သင်္ချိုင်း၌ မြှုပ်လိုက်ကြသည်။ သို့သော် အသင်းတော်က နောက်နှစ်အနည်းငယ်ကြာသောအခါ၊ သူ့ အလောင်းကို ပြန်ဖော်ကြသည်၊ ရိုသေလေးစားစွာပြန်သယ်ဆောင်ကာ ကွန်စတန်တင်နိုပယ်မြို့တော်သင်္ချိုင်းတွင် ပြန်မြှုပ်ပေးကြပါ သည်။ သူသည် ယုံကြည်ခြင်းအတွက် မာတုရ(အာဇာနည်)အဖြစ်၊ အသင်းတော်အားနှိပ်စက်ညှင်းပန်းခြင်း လုံးဝမရှိသောအချိန် တွင် သေခဲ့ပါသည်။

ရွှေပါးစပ်ဟု အခေါ်ခံရသောသူ၏ ပုံပန်းသဏ္ဌာန်မှာ ခံ့ညားထည်ဝါသူ မဟုတ်ပါ၊ သို့သော် သိက္ခာရှိသည်၊ နှစ်လိုဖွယ်ဖြစ် ပါသည်။ သူသည် အရပ်အမောင်း သေးငယ်သူဖြစ်ပါသည် (ဒါဝိတ်၊ ပေါလု၊ အာသန်နေးစီးယပ်စ်၊ မီလန်စသွန်နှင့် အခြားသူများ ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။) ချည့်နဲ့သောကိုယ်ခန္ဓာနှင့်ဖြစ်သည်။ ကြီးလျှက် ပြောင်နေသောခေါင်း ရှိသည်။ မြင့်မားသော၊ အရေတွန့်နေ သော နဖူးရှိသည်။ နက်ရှိုင်းစူးရှ တောက်ပသောမျက်လုံးများရှိသည်။ ဖြူရော်ရော် ချိုင့်ဝင်နေသောပါးတို့ ရှိသည်။ တိုသောဖြူသော ဆံပင်ရှိသည်။

ခရိုင်ဆိုစ်တောမ်းသည် ခရစ်ယာန်ယုံကြည်ခြင်း၏ ကိုယ်ကျင့်တရားရှုထောင့်ကို အလေးပေးသော တရားဟောဆရာဖြစ်ပါ သည်။ သူကိုယ်တိုင်က သူ့အလုပ်ကို ဤသို့ဖော်ပြပါသည်၊– "ငါ့အလုပ်သည် ရွှံ့နွံများ အဆက်မပြတ်စီးဝင်နေသော မြေကွက်တခု ကို သန့်ရှင်းရန် ကြိုးစားနေသူတဦးနှင့် တူပါသည်။"

သူ့ခေတ်အချိန်နှင့် ကိုက်ညီစွာ၊ ယနေ့အသင်းတော်များအတွက် မှားသည်ဟုဆိုနိုင်သောအရာများကို ခရိုင်ဆိုစ်တောမ်းက ကိုင်စွဲခဲ့ပါသည်။ သူသည် လူ၏အပြစ်ထဲကျဆုံးနေခြင်းကို လျှော့ပေါ့၍ယုံကြည်ခဲ့သည်၊ လူသား၏ဇာတိသဘာဝအပေါ် အပြစ်၏ တန်ခိုးက မည်မျှသက်ရောက်ကြောင်းကိုလည်း လျှော့ပေါ့စွာယုံကြည်ခဲ့ပါသည်။ သို့သော် ထိုပြဿနာများကို အသင်းတော်သည် ခေါင်းဆောင်ကြီး ဩဂတ်စတင်လက်ထက် ရောက်မှသာ ရှင်းလင်းစွာထုတ်ဖော်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

ဂျွန်ခရိုင်ဆိုစ်တောမ်းသည် အသင်းတော်သမိုင်းတွင် ကြီးကျယ်သောတရားဟောဆရာများထဲမှ တဦးအဖြစ် မှတ်တမ်းတင် ခံရပါသည်။ အကြောက်အရွံ့မဲ့၊ လူတို့ကိုမဖျော်ဖြေ၊ မိမိ၏ကျမ်းစာအပေါ် ခိုင်မာစွာယုံကြည်ခြင်းအတွက် ဘာမဆိုကို ခံဝံ့သူဖြစ် သည်။ သူသည် အသင်းတော်တွင် တရားဟောခြင်း၏အရေးပါပုံကို အမြဲတမ်း သက်သေပြနေသူဖြစ်ပါသည်။ ဘုရားသခင်သည် ယနေ့အသင်းတော်အတွက်လည်း ထိုသို့သော တရားဟောဆရာများကို ပေးတော်မူပါစေသော်။

(Portraits of Faithful Saints, Prof. Herman Hanko၏စာအုပ်မှ ဘာသာပြန်ပါသည်)

××××××××××××××××××××××××××××××××××××

<u>**ဆင်ခြင်တွေးတောခြင်းကဏ္ဍ**</u>

ဝေဒနာခံစားနေရသောဝတ်ပြုသူ

(The Suffering Worshiper)

"အကျွန်ုပ်ဘုရား၊ နေ့အခါ၌ အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည် နားမထောင်ပါ။ ညဉ့်အခါ၌အော်ဟစ်သော်လည်း သက်သာခြင်းသို့ မရောက်ပါ။" **ဆာလံ ၂၂း၂**

ဤဆာလံကို သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်က "အိုင်ဂျီလက် ရှာဟာ"ဟု ခေါ်ပါသည်၊ အစိပ္ပါယ်မှာ မနက်ခင်း၌ထွက်ပေါ်လာသော သမင်ဖိုဟူ၍ဖြစ်ပါသည်။

ဆိုလိုချင်သည်မှာ ကျွန်တော်တို့၏ကယ်တင်ရှင် ယေရှုခရစ်ကို ဖြစ်ကြောင်း သံသယဖြစ်စရာမရှိပါ။ သူ၏ နှိမ့်ချတော်မူခြင်းနှင့် သူ၏ချီးမြှောက်ခြင်းကို ခံရခြင်း နှစ်မျိုးစလုံးကို ရည်ညွှန်းပါသည်။

မှန်ပါသည်၊ သူသည် မနက်ခင်း သမင်ဖိုဖြစ်ပါသည်။ သူသည် ထို နှစ်လိုဖွယ်ကောင်းသော၊ နူးညံ့သော၊ လှပသော သမင်ဖို ဖြစ်ပါသည်။ မနက်စောစောတွင် ပထမဆုံးပေါ်လာသည့် မုဆိုး၊ ဟေရုဒ်က သူ့ကို သတ်ဖို့ရောက်လာသဖြင့် လန့်ဖျပ်သွားသော သမင်ဖိုဖြစ်ပါသည်။ ထိုမနက်ခင်းမှစ၍၊ သူတို့သည် သူ့ကို အမဲလိုက်ကြသည်မှာ ကျိန်ခြင်းခံရသောတိုင်ပေါ်တွင် ချိတ်ဆွဲခြင်းခံရလျှက်၊ သူ၏ဘုရားသခင်ထံ၊– အဘယ့်ကြောင့်၊ အဘယ့်ကြောင့် ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို စွန့်ပစ်တော်မူပါသနည်း?ဟု ကြေကွဲစွာ ညည်းညူရချိန်ထိ ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ဤနေရာတွင် စကားပြောနေသူမှာ ဒါဝိတ်ဖြစ်ပါသည်။

ထို့နောက် ကျွန်တော်တို့လည်း ဤဆာလံကို နောက်အချိန်အတော်ကလေးကြာပြီးချိန်တွင် သိဆိုကြပါသည်။ ၎င်းသည် ကျွန်တော်တို့၏ ခံယူယုံကြည်ချက်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ဤဆာလံအကြောင်းကို ရေးဖို့ရန် ဆုတ်ဆိုင်းကာ၊ တုန်လှုပ်နေမိပါသည်။ ကျွန်တော်နားမလည်နိုင်သော အကြောင်း အလွန်များနေ၍ဖြစ်သည်။ ဤဆာလံတွင် ကျွန်တော်ဘယ်လိုမှ မတိုင်းထွာနိုင်သော နက်ရှိုင်းလွန်းသည့် ဝေဒနာခံစားခြင်း ရှိနေပါသည်။ ကျွန်တော်ခံစားရဖူးသမျှ အရာအားလုံးထက် ကျော်လွန်သော ပူပင်သောကဒဏ်သည် ဤနေရာတွင်ရှိနေပါသည်။ ဤဆာလံက ဗက်လင်မြို့မှ စတင်လျှက်၊ "အမှုပြီးပြီ"ဟု သူကပြောချိန်မှသာ ပြီးဆုံးမည့် ဝေဒနာခံစားရမှုကြီးကို ကျွန်တော်တို့ထံ ပြောပြနေပါသည်။

အနက်ဖွင့်ခြင်းအရ၊– ဒါဝိတ်၏ဝတ်ရုံများအား ခွဲဝေကြခြင်းဆိုသည်ကို၊ ဒါဝိတ်၏ဝတ်ရုံအပေါ် အံစာပစ်ကြခြင်းကို ကျွန်တော် မည်သို့ရှင်းပြရပါမည်နည်း? ထို့ထက်မကသောအရာများလည်း ရှိနေကြပါသည်။

မှန်သည်၊ ကျွန်တော် ဤဆာလံအကြောင်း ပြောပါမည်၊ ဤကျမ်းပိုဒ် တပိုဒ်လေးအကြောင်း အနည်းငယ်ရေးပါမည်။ သို့သော် ကျွန်တော်သိသလို၊ ခင်ဗျားလည်းသိပါသည်၊ အားလုံးကိုတော့ ကျွန်တော်တို့ ရှင်းမပြတတ်ကြပါ။ ဤနေရာတွင် နားလည်ခြင်းကို စိန်ခေါ်နေသော အရိပ်သင်္ကေတများ၊ နက်ရှိုင်းမှုများ ရှိနေကြပါသည်။

ကျွန်တော်သေချာသည်မှာ ထာဝရကာလအားလုံးကို ဖြတ်သန်းသွားပြီးလျှင်လည်း ဤဆာလံ ၂၂ ကို ကုန်စင်အောင် ပြောပြနိုင်ကြမည် မဟုတ်ခြင်းကို ဖြစ်ပါသည်။ ထာဝရသေခြင်းအကြောင်းကို ကျွန်တော်တို့ မည်သို့လျှင် ရှင်းပြနိုင်ကြပါမည်နည်း?

သို့သော် ကျွန်တော်သည် ဝေဒနာခံစားနေရသော ဝတ်ပြုသူအကြောင်းကို ပြောပြပါမည်။

°°°°°°°

ပထမအနေနှင့်၊ ဤနေရာတွင် ဝမ်းနည်းပူဆွေးနေသူသည် ဒါဝိတ်ဖြစ်သည်။

သူ့ဘဝ၏ မည်သည့်အပိုင်းကို ပြောနေခြင်းဖြစ်မည်နည်း? ကျွန်တော် မသိပါ။ သူကလည်း ပြောမပြပါ။ ယုတ်မာသော ရှောလုဘုရင်နှင့် သူ့အဖွဲ့သားများက သူ့ကို ဝိုင်းထားသောအချိန် ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ပါမည်။ ၁ရာ ၂၃း၂၅ က မှတ်တမ်းတင်ထားပါသည်။ ကျွန်တော် မသိနိုင်ပါ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်ပါစေ၊ အတော်ဆိုးဝါးသော အတွေ့အကြုံဖြစ်ပါသည်။ ဒါဝိတ်ဘဝ၏ အဆိုးဝါးဆုံး တွေ့ကြုံရသည့်အချိန်ပိုင်းဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ဤနေရာတွင် အော်ဟစ်သလိုမျိုး ဒါဝိတ်တယောက် မည်သည့်နေရာတွင်မှ အော်ဟစ်ခြင်းမရှိပါ။

ဒါဝိတ်နှင့်သူ့သမိုင်းကို ကြိုတင်ခွဲခန့်မှတ်သားထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ဒါဝိတ်၏ဘဝနှင့်သမိုင်းသည် ဘုရားသခင့်ခရစ်တော်၏ဘဝ၊ အသေခံခြင်း၊ ချီးမြှောက်ခံရခြင်းတို့ကို ခန်းနားစွာ အရိပ်သင်္ကေတဖြစ်စေဖို့ ခွဲခန့်မှတ်သားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သူ့ဘဝ၏ ခြားနားလွန်းလှသော ဆန့်ကျင်ဖက်များကို သတိပြုကြည့်ပါ။ သူသည် နက်ရှိုင်းစွာ နှိမ့်ချခြင်းကို ခံရသလို၊ မြင့်မားစွာ ချီးမြှောက်ခြင်းကိုလည်း ခံရပါသည်။ ဆိုးညစ်လှသော အပြစ်သား၊ သို့သော် တချိန်ထဲတွင် ဘုရားသခင့်နှလုံးသားနှင့် ကိုက်ညီသောလူသားလည်း ဖြစ်နေပြန်ပါသည်။ သူ့နာမည်ကို ကြည့်လိုက်ပါ၊ ဒါဝိတ်၊ ချစ်ရသူ ဖြစ်ပါသည်။ ဝေဒနာခံစားရခြင်းများထဲတွင် နက်ရှိုင်းစွာ အစိမ်ခံထားရသူ၊ သို့သော် တချိန်ထဲတွင် မြင့်မားလှသော ယုံကြည်ခြင်းနှင့် ရဲရင်းခြင်းသို့ ချီးမြှောက်ထားခြင်း ခံရပြန်ပါသည်။ ဂါသမင်းကြီး အာခိတ်ရှေ့၌ ကယောင်ကတမ်း ပြောသူဖြစ်သော်လည်း(၁ရာ ၂၁း၁၀–၁၃)၊ တိုက်ပွဲများစွာ၏ သူရဲကောင်းဖြစ်ပါသည်။ ဆာလံ ၂၂ တွင်ဆိုးရွားစွာ စွန့်ပစ်ခံရသော်လည်း၊ ဆာလံ ၂၃ တွင်မူ အားလုံးသည် အေးငြိမ်း၊ ငြိမ်သက်နေပြန်ပါသည်။

အထူးသဖြင့်၊ ဤဆာလံတွင် ဒါဝတ်သည် ဘုရားသခင့်ရန်သူများ၏ အမဲလိုက်ခြင်းကို ခံနေရပါသည်။ ဘုရားသခင့်အမျက်တော်အောက်တွင် ရောက်နေပါသည်။ နက်ရှိုင်းသော အမှောင်ထု၏အရိပ်များအောက် ကျရောက်နေပါသည်။ ပျော်ရွှင်ခြင်း အလင်းရောင်ဖြစ်သော ဘုရားသခင်မျက်နှာတော် မရှိရာအရပ်တွင်ဖြစ်ပါသည်။ အော်ဟစ်ပြီးရင်း အော်ဟစ်နေရပါသည်။

အကျွန်ုပ် အော်ဟစ်ပါသည်၊ ဘုရားသခင်၊ အော်ဟစ်နေပါသည်!

ချစ်ရသောစာဖတ်သူ၊ ထိုအချက်ကို သတိပြုကြည့်ပါ၊ သင်သည် ဘယ်တော့မှ အလွယ်တကူ အော်ဟစ်မည်မထင်ပါ။ သင်မအော်ဟစ်ခင် အတော်လေးနာကျင်ဆိုးဝါးသော အခြေအနေရောက်ရပါမည်။ နေရောင်ခြည် လင်းလက်သာယာနေချိန်၊ အရာခပ်သိမ်း သူတို့အခြေအနေမှန်တိုင်း ဖြစ်ပျက်နေချိန်၊ သင်သည် အနည်းငယ် ခံစားရကောင်းခံစားရမည်၊ သို့သော် သင် ဘုရားသခင့်

ထံသို့ အော်ဟစ်မည်မဟုတ်ပါ။ အကယ်၍ ပြဿနာအခက်အခဲများ သင့်ခေါင်းနားသို့၊ သင့်လုပ်ကိုင်ခြင်းအနားသို့ ရောက်နေ လျှက်၊ ၎င်းတို့အောက်မှ ရုန်းထွက်နိုင်ရန် ရုန်းကန်တိုက်ခိုက်နိုင်ပါလျှင်လည်း သင် အော်ဟစ်မည်မဟုတ်ပါ။

သို့သော် သင်၏စွမ်းအားနှင့် တည်ထွင်စဉ်းစားဉာဏ်တို့ မလုံလောက်တော့သောအခါ၊ သင့်ထံ၌ ဆက်လက်တိုက်ခိုက်ရန် ခွန်အား မကျန်တော့သည့်အခါ၊ သင် စိတ်ထိခိုက်သည့်အခါ၊ သင်ကျဆင်းနေသော နံ့တွင်းသည် အောက်ခြေသို့ ရောက်နိုင်စရာ မမြင်ရတော့သည့်အခါ၊ သင် ပျက်စီးဆုံးရှုံးခါနီး ဖြစ်သောအခါ၊ ထိုအခါ သင် အော်ဟစ်ပါတော့သည်။

သင့်ကိုဒုက္ခပေးနေကြသော အပြင်ဖက်မှဖိအား၊ အတွင်းဖက်မှဖိအားတို့က သင့်ခံနိုင်ရည်စွမ်းအားကို ကျော်သွားကြသည့်အခါ သင်သည် ဘုရားသခင်ထံသို့ အော်ဟစ်ပါတော့သည်။ အရာခပ်သိမ်းသည် ကြောက်လန့်စရာဖြစ်လာလျှက်၊ ကူမည့်သူ ဘယ်နေရာကမှ ပေါ်မလာတော့သောအခါ သင် အော်ဟစ်ပါတော့သည်။ ဘုရားသခင့်ထံသို့ဖြစ်သည်။

ထိုထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ခြင်းသည် တကြိမ်နှစ်ကြိမ်မျှ မဟုတ်တော့ပါ။ မလျှော့တော့သောစွမ်းအားနှင့် အဆက်မပြတ်ဖြစ်လာနေပါသည်။ ဒါဝိတ်သည် တနေကုန် ပြဿနာဒုက္ခများထဲ ရောက်နေပါသည်။ ထို့အပြင် အသုံးပြုထားသောစကားလုံးများက ထိုသို့ဖြစ်နေခြင်းသည် အချိန်လည်း အတော်ကြာနေပြီဖြစ်ကြောင်း ပြညွှန်နေကြပါသည်။ "ဂျိုမဲန်"ဆိုသောစကားလုံးကို သုံးပါသည်၊ အစိပ္ပါယ်မှာ တရက်ပြီးတရက် ဖြစ်ပါသည်။ ညအချိန်တွင်လည်း ထိုသို့ဖြစ်နေပါသည်။ သက်သာရာလမ်း မမြင်ရပါ။

•••••••

သူ၏ပူပန်သောကကို အလွန်ဆိုးဝါးစေသောအရာမှာ ဤအရာဖြစ်သည်၊– ဘုရားသခင်က သူ့ကို အဖြေမပေးခြင်း။

ထိုအခြေအနေ ဆိုးဝါးသောနေ့များတွင် ဒါဝိတ်သည် ဘုရားသခင်ထံ အော်ဟစ်ခဲ့ပါသည်၊ သို့သော် အဖြေပေးခြင်း မရှိပါ။ ညရောက်သော် သူ၏အသနားခံခြင်းများကို ပို၍များပြားစေပါသည်၊ သို့သော် ဘုရားသခင်သည် နားပင်းသည့်နှယ်ဖြစ်နေပါသည်၊ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် တိတ်ဆိတ်ခြင်းသာ ရှိနေသဖြင့်ဖြစ်သည်။

သို့သော် ဒါဝိတ်သည် ယုံကြည်ခြင်းပျောက်မသွားပါ။ ဤစကားကိုနားထောင်ကြည့်ပါ၊– အကျွန်ုပ်၏ဘုရား။

ညသည် မဲနက်လာပါသည်၊ အန္တရယ်အထောင်အသောင်းက ချိန်းခြောက်လာသည်၊ ကောင်းကင်သည် ကြေးနီရောင်သန်းလာသည်၊ မည်သည့်ဆုတောင်းမျှ ဘုရားသခင့်ထံ ပေါက်ထွက်မရောက်နိုင်၊ ထာဝရဘုရားသခင်သည် ငြိမ်သက်စွာနေတော်မူကာ အဖြေ မပေး၊ မိုးကြိုးပစ်ခြင်းများ ဟိန်းဟောက်နေကြကာ၊ မှောင်မိုက်သောထိမ်တိုက်များထဲ လျှပ်စစ်လက်ခြင်းများက သင့်ဝိညာဉ်နား ဝိုင်းပတ်ကြချိန်၊ ဘုရားသခင်က သူ၏ ကောင်းချီးပြည့်ဝသော မျက်နှာတော်ကို ဖွက်ထားချိန်၊ ထိုသို့သောအခြေအနေတွင် သင်သည် ဤသို့ ဆက်ပြောနိုင်ပါသေးသည်၊– အကျွန်ုပ်၏ဘုရား! ထိုသို့ဆိုလျှင် သင်ထံတွင် ယုံကြည်ခြင်းရှိပါသည်။

ဒါဝိတ်သည် ဘုရားသခင်ကို ဘယ်တော့မှ ထွက်သွားခွင့်မပေးပါ။

အဘယ့်ကြောင့်နည်း?

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဘုရားသခင်က ဒါဝိတ်ကို ဘယ်တော့မှ ထွက်သွားခွင့်မပေး၍ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ ဒါဝိတ်ဆုတောင်းပါသည်၊ သူ၏အသနားခံခြင်းများနှင့် ဆုတောင်းခြင်းများကို ဆက်လက်ပြုပါသည်၊ သူသည် သူ့ဘုရားကို ဘယ်တော့မှ လက်မလွှတ်ပါ။

ထိုအချက်သည်၊ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း စာဖတ်သူခင်ဗျား၊ ယုံကြည်ခြင်း၏ အောင်နိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

•••••••

ဒါဘဲလား? တခြားဘာမှမရှိတော့ဘူးလား?

ဒါဝိတ်သည် သူ၏စိတ်မသက်သာဖွယ် အမှောင်ထုထဲမှ၊ ဝေဒနာခံစားခြင်းများထဲမှ ဘုရားသခင်ထံ အော်ဟစ်ခဲ့ပါသည်။ ဘုရားသခင်ကလည်း သေချာကြားတော်မူပါသည်။ သူ၏ဒုက္ခအပေါင်းတို့မှ ကယ်တင်တော်မူပါသည်။ ထိုအခိုက်အတန့်တွင် သူသည် ဘုရားသခင်၏ လက်မောင်းတော်များထဲ၌ ရှိနေလျှက်၊ သူ့မျက်ရည်များကို ဘုရားသခင်က သုတ်ပေးပါသည်။

ယခုအခါ ကျွန်တော်တို့သည် နားလျှက်၊ ပြောနိုင်ပါမည်၊– ငါတို့ ဘုရားသခင့် နှုတ်ကပတ်တော်ကို ကြားခဲ့ကြပြီ၊ ဒါဝိတ်လို အသက်ရှင်ကြပါမည်၊ အမြဲတမ်း ဘုရားသခင်ကို အားကိုးကြပါမည်၊ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် နောက်ဆုံးတွင် သူသည် လာရောက်ကာ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူမည် မဟုတ်ပါလား?

မဟုတ်သေးပါ၊ ထိုသို့မဟုတ်သေးပါ။

သင့်ကျမ်းစာကို ဖွင့်၍ ၁ပေ ၁း၁၀–၁၁ ကိုဖတ်ကြည့်လိုက်ပါ။ ဤသို့ပြောပါသည် "ထိုကယ်တင်ခြင်းအကြောင်းအရာကို ပရောဖက်တို့သည် စေ့စေ့စစ်ကြောမေးမြန်းရှာဖွေ၍၊ သင်တို့ခံရသောကျေးဇူးတော်အကြောင်းကို ဟောပြောကြပြီ။ ခရစ်တော်ခံတော်မူရသော ဆင်းရဲကို၎င်း၊ ဆင်းရဲခံပြီးမှ ဝင်စားတော်မူရသော ဘုန်းစည်းစိမ်ကို၎င်း၊ သင်တို့အထဲ၌ရှိသော ခရစ်တော်၏ဝိညာဉ်သည် သက်သေခံ၍ဖော်ပြသောအခါ၊ အဘယ်မည်သောသူကို၎င်း၊ အဘယ်သို့သောအချိန်ကာလကို၎င်း ဆိုလိုတော်မူသည်ဟု မေးမြန်းရှာဖွေကြ၏။"

ထိုနေရာတွင် အဖြေရှိသည်။ ဒါဝိတ်သည် ထို စေ့စေ့စစ်ကြောမေးမြန်းရှာဖွေသော ပရောဖက်များထဲမှ တဦးဖြစ်ပါသည်။ ခရစ်တော်၏ ဝေဒနာခံစားခြင်းများ၊ ထို့နောက် လိုက်လာမည့် ချီးမြှောက်ခံရခြင်းများတို့ကို သက်သေခံနေသူ ပရောဖက်တဦးဖြစ်သည်။ တခါတရံ သူပြောပြသော ကမ္ဘာကြီး၊ သူခံစားရသောအတွေ့အကြုံများကို ရိုးရိုးကလေးပြောရလျှင်၊ ယေရှုနှင့် ဆိုင်သည်များ

သာဖြစ်ကြပါသည်။ ဥပမာ – ပေတရု၏ ဓမ္မသစ်ကာလ ပထမဆုံးဟောကြားခဲ့သော ပင်တေကုတ္တေနေ့တရားဟောခြင်းကို ဂရုတစိုက် ဖတ်ကြည့်လိုက်ပါ။

ဒါဝိတ်သည် ခရစ်တော် ဝေဒနာများမခံစားရခင်၊ အစောကြီးကထဲက ခံစားခဲ့ပါသည်။ ထိုအကြောင်းအရာ၏ဥပမာကို ဤဆာလံ ၂၂ တွင်တွေ့ရပါသည်။ အံ့သြစရာကောင်းလှသော ဥပမာပင်!

ဤဆာလံ၏ အစပျိုးမှ ဒါဝိတ်၏ပထမဆုံး ဟစ်အော်သံကို နားထောင်ကြည့်လိုက်ပါ၊ "အကzဗုႏၷုူရား၊ အကzဗုႏ္ႏၷုူရား။ အဘယ္ေၾကာင့္ ့ အကzဗုႏိုကုိစၾကန္ ့ပစ္ေတာ္မူသနည္း။"

ဆာလံကျမ်းတစ်ခုလုံးသည် မေရှိယ(ကယ်တင်ရှင်/သခင်ယေရှု)အကြောင်း ပြောထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဆာလံကို ကျွန်တော် အလွန်ချစ်ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဒါဝိတ်၏ဆာလံများသည် သခင်ခရစ်တော်မလာခင် လာမည့်အကြောင်း အရိပ်များထိုးပြနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဆာလံ ၂၂ က ဘုရားသခင့်သိုးသငယ်၏ ဝေဒနာခံစားခြင်းများအကြောင်းကို ကျွန်တော်တို့ထံ ပုံဖော်ပြနေပါသည်။ ကျွန်တော်ရွေးထားသော ကျမ်းပိုဒ်ကလည်း ထိုသို့ပုံဖော်ပြနေခြင်းဖြစ်သည်။ ၎င်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို ကျွန်တော်တို့၏သခင် ယေရှုခရစ်၌တွေ့ရပါသည်။

ထိုကျမ်းပိုဒ်ကို ပြန်ကြည့်ကြည့်ပါ၊– "အကzဗုႏၷုူရား၊ ေန႔အခါမွ အကzဗုႏုပ္ေအာ္ဟစ္ေသာ္လည္း၊ ကိုယ္ေတာ္သည္ နားမေထာင္မွ။ ညဥ့္ အခါမွ ေအာ္ဟစ္ေသာ္လည္း သက္သာခြင့္းသို႔မေရာက္ပါ။"

ထိုအော်ဟစ်သံက ဝေဒနာခံစားနေရသော သခင်ယေရှု၏နှလုံးသားကို ဖွင့်လှစ်ပြသပါသည်။ ခရစ်ဝင်ကျမ်းများတွင် ကျွန်တော်တို့ မကြာခဏ ဖတ်ရလေ့ရှိပါသည်၊– သခင်ယေရှုသည် မနက်မိုးမလင်းမီ၊ မှောင်လျှက်ရှိနေသေးချိန်တွင် တိတ်ဆိတ်စွာ အိပ်ရာမှထလျှက်၊ သဲကန္တာရများဖက်သို့ မကြာခဏသွားတတ်ပါသည်။ သဲကန္တာရထဲတွင် သူသည် သဲများပေါ်ဒူးထောက်ကာ သူ၏ဘုရားသခင်ထံ အော်ဟစ်(ဆုတောင်း)လေ့ရှိသည်။ တခါတရံ သူသည် တညလုံး ဘုရားသခင့်ထံဆုတောင်းခြင်းဖြင့် ကုန်လွန်စေတတ်ပါသည်။ ဟေဗြဲသြဝါဒစာအခန်းကြီး(၅)၏ ကြောက်မက်ဖွယ် သက်သေခံခြင်းကို ကျွန်တော်တို့ သိကြပါသည်မဟုတ်လော? "ထိုခရစ်တော်သည် လူ့ဇာတိအဖြစ်၌ နေစဉ်ကာလ၊ သေခြင်းမှ ကယ်လွှတ်နိုင်တော်မူသောသူကို ကြီးစွာသော ကြွေးကြော်ခြင်း၊ မျက်ရည်ကျခြင်းနှင့် ဆုတောင်းပဌနာပြုသဖြင့် ကြောက်ရွံ့ရာအမှု၌ ချမ်းသာရသည်ဖြစ်၍......"

သခင်ယေရှု၏ အော်ဟစ်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ကျွန်တော် ဘာကိုပြောရမည်နည်း? နေ့များစွာ၊ ညများစွာ ဘုရားသခင့်ထံ ဝေဒနာပြင်းပြမှုကို ပေါ်ဆောင်သော ငိုနေခြင်းအကြောင်းကို ကျွန်တော် မည်သို့ အနက်ဖွင့်နိုင်ပါမည်နည်း? သူ့အား နေ့ည ဒုက္ခအမြဲတမ်းပေးနေကြသော နွားသိုးများ၊ ယူနီကွန်းသမင်ဆိုးများကို ကျွန်တော် မည်သို့ ပုံဖော် ပြနိုင်ပါမည်နည်း?

နေ့အချိန်များတွင်၎င်း၊ ညအချိန်များတွင်၎င်း ထိုသို့ ဖြစ်နေပါသည်မဟုတ်လော?

သင် တညလုံး မိုးလင်းပေါက် ဆုတောင်းဘူးပါသလော? မနက်ရောက်သောအခါတွင်လည်း ဘာမှအဖြေမရသောဆုတောင်းခြင်းမျိုးဖြစ်ပါမည်။ တခါတရံ ကျွန်တော်တို့ ယခုလို သီချင်းဆိုတတ်ကြပါသည်၊ "စိတ်ဖြေသာဖို့ အဖြေမရသေးပါခြေ!" ၎င်း ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို သင်နားလည်ပါသလော?

ဘုရားသခင့်သိုးသငယ်၏ နေ့နှင့်ညများတို့သည် မည်မျှ ဆိုးဝါးလွန်းသဖြင့် ပြော၍ပင်မဖြစ်နိုင်လောက်အောင် ဖြစ်ခဲ့ပါမည်နည်း?

ဘုရားသခင်သည် တိတ်ဆိတ်လျှက် အဖြေ လုံးဝမပေးပါ။

ထိုသို့ဖြင့် ဒုက္ခရောက်နေသောနှလုံးသားသည် ရှိနေပါသည်။ ဂေသရေမန်ဥယာဉ်ထဲ ညအချိန်တွင် သွေးတို့သည် တစက်စက် ကျနေခဲ့ပါသည်။

သံချွန်ကြီးများကို သူ၏သန့်ရှင်းသော လက်နှင့်ခြေများသို့ ရိုက်သွင်းထိုးပေါက်ကြသောအခါ၊ သူသည် ဘုရားသခင့်ထံ ပြင်းထန်စွာ အော်ဟစ်ခဲ့ပါသည်။

ပြောင်လှောင်ခြင်း၊ ဟာသအလုပ်ခံရခြင်း၊ လူထုကြီး၏ ပြက်ရယ်ပြုမှုတို့အပေါ် အမှောင်ထုကို ထပ်ပေါင်းထည့်ပြန်သောအခါ၊ သူသည် ကြီးမားသော၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော အသံဖြင့် ဟစ်အော်ခဲ့ပါသည်၊ "အကzဗုႏၷုူရား၊ အကzဗုႏ္ႏၷုူရား။ အဘယ္ေၾကာင့္ ့ အကzဗုႏိုကုိစၾကန္ ့ပစ္ေတာ္မူသနည္း။"

သခင်ယေရှုသည် ငရဲထဲမှနေ၍ ဘုရားသခင့်ထံ အော်ဟစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ငရဲကျနေသူ မည်သည့်လူသားနှင့်ဝိညာဉ်ကမှ မခံစားဘူးသေးသော နာကျင်ခြင်းဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ အဘယ့်ကြောင့်နည်း? အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော်–

ပထမ၊ သူသည် ထာဝရငရဲကို အချိန်တိုကလေးတွင် စုစည်း၍ခံစားခြင်းဖြစ်သည်၊– မည်မျှသိပ်သည်းသော နာကျင်ခြင်းဖြစ်မည်နည်း?

ဒုတိယ၊ သူသည် သူသာမခံစားပေးပါက သန်းပေါင်းမြောက်များစွာသောလူများမှ မျှဝေခံစားရမည့် မချိမဆံ့ဝေဒနာကို ခံစားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်၊ သန်းပေါင်းများစွာအစား၊ သူတဦးထဲက ခံစားပေးခြင်းဖြစ်သည်၊ မည်မျှသိပ်သည်းသော နာကျင်ခြင်း ဖြစ်မည်နည်း?

တတိယ၊ အကယ်၍ ကျွန်တော် ငရဲသို့ရောက်ခဲ့လျှင်၊ ကျွန်တော်သည် ထာဝရနေရမည်ဖြစ်သည်၊ အံကြိတ်ပင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်နေရမည့် နေရာမှန်ဖြစ်ပါသည်။ တိကျသောဖြောင့်မတ်ခြင်း၏ အဖြေမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်သည် ငရဲ၏စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်နှင့် ကိုက်ညီလှသူဖြစ်သည်။ သို့သော် သခင်ယေရှုသည် အစ္စရေး၏သန့်ရှင်းသူဖြစ်သည်။ သူသည် ကောင်းကင်နှင့်သာ ကိုက်ပါသည်။ သို့သော် သူသည် ငရဲထဲတွင် ရှိကိုရှိရမည်ဖြစ်သည်။

အဘယ့်ကြောင့်နည်း?

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူသည် ထိုငရဲအားလုံးကို သူ့လူများအစား ခံပေးခြင်းဖြစ်သည်။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူက ကျွန်တော်တို့အားလုံးကို အလုံးစုံသောပြည့်စုံခြင်းနှင့်ပြည့်စုံရန် ပြုလုပ်ပေးရမည်ဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ကောင်းကင်သစ်နှင့်မြေကြီးသစ်အတွက် ကိုက်ညီကြသူများ ဖြစ်လာကြရန်ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် သခင်ယေရှုသည်၊ ဤသို့ပြောကာ၊ အောဟစ်ခဲ့ရခြင်းဖြစ်ပါသည်၊– "အကၯ္ဗ္ဟုရား၊ ေန·အခမ္ဘ အကၯ္ဗ္ပုေအာ္ဟစ္ ေသာ္လည္း၊ ကိုယ္ေတာ္သည္ နားမေထာင္ပမ္ဘ။ ညဥ့္·အခမ္ဘေအာ္ဟစ္ေသာ္လည္း သက္သာခြင့္သို·မေရာက္ပမ္ဘ။"

•••••••

ချစ်လှစွာသော ညီအကိုမောင်နှမတို့၊ သင်တို့တွင် သင်တို့၏ ကြောက်မက်ဖွယ်ညများနှင့် ဝမ်းနည်းစရာနေ့များ ရှိကြပါမည်။ သင်တို့ထဲမှ အချို့တို့သည် တိုင်ပေါ်တွင် ချိတ်ဆွဲခံရကာ သေနိုင်ပါသည်၊ အချို့တို့သည်လည်း မီးရှို့အသတ်ခံရသည်လည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်၊ မည်သူမှ မသိနိုင်ပါ။

သင်သည် ဆာလံ ၂၂ ကို ကြီးမားသော ဝေဒနာခံစားခြင်း၊ ပူပန်သောကရောက်ခြင်းတို့ဖြင့် သီဆိုကောင်းသီဆိုရပါလိမ့်မည်။

ဘုရားသခင်သည် သူလက်ခံသော သားသမီးတိုင်းကို ဆုံးမတတ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့၏ ကိုယ်ပိုင်လက်ဝါးကပ်တိုင်များ ရှိကြပါသည်။

သို့သော် "အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်"ဟူသော ဆက်၍ပြောပါလေ။

သင့်ဝေဒနာခံစားရခြင်းများ၏ မှိုးတိမ်မှောင်မဲများ နောက်ကွယ်တွင် အဖဘုရားသခင် နေတော်မူသည်ကို သိပါ၊ သခင်ယေရှုကြောင့် ကျွန်တော်တို့၏ ဖခင်ဖြစ်လာသူ ဘုရားသခင်ဖြစ်ပါသည်။

သူက သင့်ကို သူ၏လက်မောင်းတော်များထဲ ချီပွေ့သောအချိန်နှင့်နေ့ရက် ရောက်လာပါမည်။ ထိုအချိန်တွင် သူသည် သင့်မျက်ရည်များကို သုတ်ပေးတော်မူပါမည်။

သခင်ယေရှုသည် ထာဝရ၏ညအမှောင်ထဲ ငိုကြွေးခဲ့ပါသည်၊ ထိုသို့သောချစ်စရာကောင်းခြင်းကို ထိုက်တန်ဖို့အတွက်ဖြစ်ပါသည်။

(O, Tase and See, Meditation from Psalms, by Gerit Vos (1894-1968) **စာအုပ်မှ ဘာသာပြန်ပါသည်**)

++

<u>**သီဩလော်ဂျီကဏ္ဍ**</u>

ပုဂ္ဂလဓိဋ္ဌာန်ဆန်သော အေဗရာဟမ် ခိုင်ပါး၏ နည်းလမ်း

(The Subjective Method of Abraham Kuyper)

ထို့အတူ ဘုရားသခင်၏သဘောသဘာဝအား သိသော ကျွန်တော်တို့၏အသိပညာနှင့် သူ့အားဖေါ်ပြနိုင်မှုတို့၏ အရင်းအမြစ်အဖြစ်၊ ကျွန်တော်တို့၏ ပုဂ္ဂလဓိဋ္ဌာန်ဆန်သော သူနှင့်ထိတွေ့ခြင်း အတွေ့အကြုံပေါ်တွင် ထား၍မဖြစ်နိုင်ပါ။ ဘုရားသခင်၏ ဖွင့်ပြချက်က အကူအညီပေးနေလျှင်လည်း ကျွန်တော်တို့၏ ပုဂ္ဂလဓိဋ္ဌာန်ဆန်သော သူနှင့်ထိတွေ့ခြင်း အတွေ့အကြုံပေါ်တွင် ထား၍မဖြစ်ပါ။ ကြည့်ရသည်မှာ အေဗရာဟန်ခိုင်ပါးက ထိုနည်းလမ်းကို ထောက်ခံနေဟန်တွေ့ရပါသည်။ အမ်စတာဒမ်ရှိ ဖရီးတက္ကသိုလ် (Free University of Amsterdam)ကြီးတွင် သူ ဒေါ့မဲတစ်ဘာသာ(Dogmatic)ကို သင်ကြားပေးခဲ့စဉ်ကဖြစ်ပါသည်။ မယုံနိုင်စရာ ကောင်းလှသော်လည်း၊ သူက ဤသို့ရေးခဲ့ပါသည်။

"ထို့ကြောင့် သမိုင်းကြောင်းတလျှောက်က သက်သေပြခဲ့သလို၊ ဖြစ်တည်မှုအား အနက်ဖွင့်၍မရနိုင် ဖြစ်ခဲ့လျှင်၊ သီဩလော်ဂျီ၌ အိုင်ဒီယာဆိုသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ မည်သို့ ကိုင်တွယ်ကြမည်နည်း? ထိုနေရာတွင် ဘုရားသခင်၏သဘောသဘာဝနှင့်ပတ်သက်၍ပြောဆိုကြသည့်အခါ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ကိုယ်ပိုင်နားလည်ခြင်းနှင့် စိတ်ကူးယဉ်တွေးခေါ်ခြင်းမှ ဘယ်တော့မှ မစရဟု ပြောထားကြပါသည်။ ထိုဩဝါဒကို စိတ်ကူးယဉ်တွေးခေါ်ခြင်းမှနေ၍ ချည်းကပ်ဖို့ ကြိုးပမ်းမှုတိုင်းသည် မှားယွင်းသောကျောင်းတော်ဝါဒအတွေးအခေါ်(scholasticism)မှ စတင်ရမည်သာဖြစ်သည်၊ (သို့) ထိုဝါဒသို့သာ ကျဆုံးသွားမည်ဖြစ်ပါသည်။ တစုံတဦးသည် မိမိ၏ကိုယ်ပိုင် အတွင်းစိတ်(inner life)နှင့်ဘာသာရေးခံစားမှု(religious impression)တို့သို့ လှည့်ကာ၊ ထိုနေရာမှစတင်လျှင် စိတ်ချရသောအခြေခံကို ရရှိနိုင်ပါမည်။ 'ဘာသာရေးခံစားချက်'ကို ပြောကြသည့်အခါ၊ ၎င်းသည် ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ဖြစ်လာသော အရာမဟုတ်ပါ။ ၎င်းသည် အခြေခံအကျဆုံးအရာဖြစ်သည်၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ နှလုံးသားများ၏နှလုံးသားထဲတွင် ရှိနေသော အခြေခံ ဘာသာရေးခံစားချက်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ မိမိတို့ကိုယ်ကို သိနားလည်ခြင်းမှဖြစ်ပေါ်လာသော ခံစားချက်တို့နှင့်မဆိုင်ပါ။ ၎င်းသည် လူသားတို့၏ အသွေးသားရိုးတွင်းချင်ဆီထဲ ပါလာပြီးသောအရာဖြစ်ပါသည်။ တစုံတဦးက ထိုသို့သောအရာ မရှိနိုင်ဟု ငြင်းနေပါလျှင်၊ ထိုသူသည် သီဩလော်ဂျီပညာရပ်၏ ကြိုးပမ်းမှုအားလုံးကို စွန့်လွှတ်ရတော့မည်ဖြစ်ပါသည်။ တစုံတဦးထံတွင် ကျမ်းစာ (၁၀)အုပ်ရှိလျှက်၊ ၎င်းကျမ်းစာတို့ကို ဖြစ်နိုင်သမျှသော အနက်ဖွင့်ရှင်းပြမှုမျိုးစုံကို ပိုင်ဆိုင်ခဲ့လျှင်

လည်း၊ ထိုထာဝရဖြစ်တည်မှုကြီးနှင့် စိတ်အတွင်းမှဆက်သွယ်နေမှု မရှိခဲ့ပါလျှင်၊ ထိုသူသည် ခရီးတလှမ်းမှ ဆက်သွားနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။”

ဒေါက်တာခိုင်ပါက ထို ဘာသာရေးအတွေ့အကြုံနှင့် ထို ဘာသာရေးခံစားမှုတို့မှနေ၍ ကျွန်တော်တို့သည် တပါးတည်းသာဖြစ်သော၊ ပြောင်းလဲခြင်းမရှိသော၊ မိမိ၏ဖြစ်တည်မှုကို မိမိကိုယ်မိမိအပေါ်၌သာ တည်ထားသော၊ ထာဝရဖြစ်တည်မှုကြီး (သို့) ထာဝရအတ္တအား သိခြင်းအသိပညာသို့ တက်လှမ်းနိုင်ကြပါသည်ဟု အခိုင်အမာပြောနေပါသည်။ ခိုင်ပါးက၊ သူ ထိုဘာသာရေးအသိ (သို့) ဘာသာရေးအတွေ့အကြုံကိုပြောသည့်အခါ သီးခြားလူသာတဦးတယောက်၏ အသိ၊ အတွေ့အကြုံကို ပြောနေသည်မဟုတ်၊ ကျမ်းစာ၏ဖွင့်ပြချက်ကြောင့် လူသားတရပ်လုံး၌ရှိနေသည့် ယေဘုယျကျသော သိမှုကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်သည်ဟု ကျွန်တော်တို့ကို သတိရစေပါသည်။

ခိုင်ပါး၏အမှား(Kuyper's Error)

ဒေါက်တာခိုင်ပါးသည် ဤနေရာတွင် အန္တရယ်ကြီးစွာ (ဂျာမန်အတွေးအခေါ်ပညာရှင်)ဖစ်ချ်၏ အရာအားလုံးသည် ဘုရားဖြစ်သည်ဆိုသောစိတ်ကူးယဉ်ဝါဒ(pantheistic idealism)အတိုင်း တွေးခေါ်သည်ကို တွေ့နိုင်ပါသည်။ ခိုင်ပါး၏အိုင်ဒီယာသည် ကျမ်းစာအရသာမှားသည်မဟုတ်ပါ၊ အတွေးအခေါ်ပညာသမိုင်းအရလည်း မှားနေကြောင်းကို တွေ့ရပါသည်။ သဘာဝလူသား (ဆိုလိုသည်မှာ၊ ဘုရားကိုမယုံကြည်သူ၊ ကျမ်းစာကိုမယုံကြည်သူ)တဦးက မိမိ၏ ဘုရားသခင်နှင့်ထိတွေ့ပါသည်ဆိုသော အတွေ့အကြုံမှနေ၍၊ ဘုရားဆိုသည်မှာ ဤသို့ဖြစ်သည်ဟု အတွေးအမြင်တည်ဆောက်ဖို့ ကြိုးစားသောအခါ၊ သူသည် အမြဲတမ်း ဘုရားဆိုသောအရာကို သူ၏နှလုံးသားမှ လိုချင်သော သူ့သဘောကျ ဘုရားအဖြစ်သာ ပြုလုပ်ပါတော့သည်၊ မဟုတ်လျှင်လည်း ဘုရားသခင်ကို လုံးလုံး ငြင်းပယ်တတ်ပါသည်။ ခရစ်တော်ကို ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ထဲတွင် စင်ကြယ်သော၊ ပုံမှန်သာမန်အခြေအနေရှိ ယေဘုယျလူသားတို့၏ သိစိတ်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ဖေါ်ပြမထားပါ။ ထိုမှဆန့်ကျင်စွာ သူသည် အထက်မှလာရောက်သူ၊ ဘုရားသခင်၏သားတော် လူ့ဇာတိခံယူခြင်းအနေဖြင့် ဖေါ်ပြပါသည်။ အမှောင်က သူ့ကို သတိပြုခြင်းမရှိသော်လည်း အမှောင်ထဲတွင် အလင်းသည်လင်းနေသည် ဆိုသည့်ပုံစံဖြင့်သာဖေါ်ပြပါသည် (ယော ၁း၅)။ ကျွန်တော်တို့သည် ခရစ်တော်ထံတွင် ဘုရားနှင့်လူသား ၏ဆက်နွယ်မှုကြား၊ လူသား၏ မိမိကိုယ်ကိုသိစိတ် အမြင့်ဆုံးပေါ်ထွက်လာမှုကို တွေ့ရသည်မဟုတ်ပါ၊ ထိုမှခြားနားစွာ ဘုရားသခင် ၏ ကျွန်တော်တို့ထံသို့ အမြင့်ဆုံးဖွင့်ပြချက်ကို တွေ့နေရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ “ဘုရားသခင်သည် ရှေးအချိန်တွင် အကြိမ်မြောက်များ စွာ၊ နည်းလမ်းမျိုးစုံနှင့် ဖခင်တို့ထံသို့ ပရောဖက်များဖြင့် ပြောခဲ့ပါသည်။ ယခုနောက်ဆုံးသောနေ့ရက်များတွင်မူ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ထံ သူ၏သားတော်ဖြင့် ပြောတော်မူပါသည်၊ ထိုသားတော်ကို အရာခပ်သိမ်း၏အမွေခံအဖြစ် ခန့်ထားပါသည်၊ သားတော်အား ဖြင့်လည်း ကမ္ဘာတို့ကို ပြုလုပ်တော်မူပါသည်။” (ဟေဗြဲ ၁း၁–၂ ဂျိန်းဘုရင်မူ)

ထို့ကြောင့် ခရစ်တော်ထံတွင် ကျွန်တော်တို့သည် လူသားသိစိတ်မှ ဘုရားသခင်နှင့်ပတ်သက်သည်များကို ပြောနေခြင်းအား တွေ့ကြရသည်မဟုတ်ပါ၊ ထိုမှဆန့်ကျင်စွာ ဘုရားသခင်က သူနှင့်ပတ်သက်သည်များကို ကျွန်တော်တို့ထံသို့ လူ့အသွေးအသားကို ယူတင်ဝတ်ဆောင်သော သားတော်အားဖြင့် တိုက်ရိုက်ပြောဆိုနေခြင်းကို တွေ့ကြရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဗီလိုဆိုဗီဒသေနပညာမှနေ၍ မဟုတ်ပါ၊ လူသား၏ဆင်ခြင်ခြင်းမှနေ၍ မဟုတ်ပါ၊ လူသားမျိုးနွယ်၏ ဘာသာရေး တွေ့ကြုံခံစားမှုမှနေ၍လည်း မဟုတ်ပါ၊ ထိုမှဆန့်ကျင်စွာ ဖွင့်ပြချက်မှနေ၍ ဖြစ်ပါသည်၊ ဆိုလိုသည်မှာ ဘုရားသခင်က သူနှင့်ပတ်သက်သည်ကို ပြောပြသော သူကိုယ်တိုင်၏ စကားများဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုနေရာမှနေ၍သာ ကျွန်တော်တို့သည် ဘုရားသခင်၏သဘောသဘာဝနှင့် ပတ်သက်သည်များကို ထုတ်ယူပြောပြနိုင်ကြပါသည်။

ဒေးဇင်ဝါဒနှင့်ပဲန်သေးဇင်ဝါဒများအကြောင်း

(Deism and Pantheism)

ကျွန်တော်တို့သည် ကျမ်းစာနှင့်တိုင်ပင်၍ ဘုရားသခင်၏ သဘောသဘာဝအကြောင်းများကို ဗျာဒိတ်ဖွင့်ပြချက်အတိုင်း ဖေါ်ထုတ်ရေးသားကြလျှင်၊ ဘုရားသခင့်နှုတ်ကပတ်တော်က သူ့ကို ကျွန်တော်တို့ထံ ထူးကဲသာလွန်မြင့်မားသူ(transcendent)၊ အချိန်နှင့်စကြဝဠာအတွင်းနေထိုင်သူ(immanent) ဆိုသောနည်းလမ်းနှစ်မျိုးဖြင့် ဖေါ်ပြနေကြောင်း တွေ့ကြရပါမည်။ ကားလ်ဘာ့က် က လုံးဝခြားနားသူ(Wholly Other)ဟု အထူးပြုဖေါ်ပြခဲ့သလိုဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ကျမ်းစာက သူသည် ကျွန်တော်တို့နှင့်အလွန်နီးသောသူ၊ သူသည် ဖန်ဆင်းခံများနှင့်တူလွန်းလှသဖြင့် ဘုရားသခင့်အကြောင်းဖေါ်ပြလျှင် ဖန်ဆင်းခံများ၏ဖြစ်တည်မှုမှနေ၍ တူညီသောစကားလုံးများဖြင့် ဖေါ်ပြ၍ရသောသူဟူ၍လည်း ပြောပြနေပါသည်။

နောက်တနည်းနှင့်ပြောရလျှင်၊ ကျမ်းစာပေါ်တွင်အခြေခံသော ဘုရားသခင်၏ သဘောသဘာဝအကြောင်း ဖေါ်ပြချက်က ပဲန်သေးဇင်နှင့်ဒေးဇင် ဝါဒနှစ်ခုစလုံးကို မမှန်သည်များဟု ပယ်ထားလိုက်ပါသည်။ ကျမ်းစာက သူ၏ ထူးကဲသာလွန်မြင့်မားမှု၊ လုံးဝခြားနားသူဖြစ်မှု၊ သူသည် ကောင်းကင်ဘုံတွင်ရှိ၍၊ ကျွန်တော်တို့သည် မြေကြီးပေါ်တွင်ရှိနေကြသည် ဆိုသောအမှန်တရား၊ သူသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်သည် စသည်တို့အပေါ် အထူးပြုဖေါ်ပြပါသည်၊ ထိုအမှန်တရားတို့သည် သူ့နေရာနှင့်သူ၊ သူ့တန်ဖိုးနှင့်သူ ရှိကြပါသည်။ သို့သော် ဘုရားသခင့်အကြောင်းအရာများ၏ ထိုဖက်သို့သာ အလွန်အကျွံအထူးပြုခဲ့ပါလျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်

တော်တို့နှင့်၎င်း ကမ္ဘာကြီးနှင့်၎င်း လုံးဝသီးခြားဖြစ်သွားပြီဖြစ်သည်။ ထိုအခါ ဗျာဒိတ်ဖွင့်ပြချက်(revelation)ဆိုသည်မျိုး ဖြစ်နိုင်တော့မည် မဟုတ်ပါ။ ထိုအခါ သူ့ကို မသိနိုင်သောနေရာသို့ ချောင်ထိုးလိုက်ခြင်းဖြစ်လာပါမည်။ သူ၏ ထူးကဲသာလွန်မြင့်မားသူ၊ အချိန်နှင့်စကြာဝဠာအတွင်းနေထိုင်သူ၊ သူ၏ ခြားနားသူဖြစ်ခြင်းနှင့် တူညီသူဖြစ်ခြင်း အမှန်တရားနှစ်ခုစလုံးကို ကျမ်းစာက ကျွန်တော်တို့ထံ ဖွင့်ပြနေပါသည်။ ဘုရားသခင့်အကြောင်း ဖေါ်ပြသည့်အခါ ထိုနှစ်မျိုးစလုံးကို အထူးပြုရပါမည်။ ထိုသို့ပြုလုပ်ကြသည့်အခါ ဒေးဇင်နှင့်ပဲန်သေးဇင် ဝါဒနှစ်ခုစလုံးကို ခရစ်ယာန်အတွေးအခေါ်မှ ထုတ်ပယ်လိုက်ပြီးဖြစ်သွားပါမည်။

ဒေးဇင်ဝါဒသည် ပြင်သစ်စွယ်စုံကျမ်းရေးသားသူများမှ စတင်သော အတွေးအခေါ်တမျိုးဖြစ်ပါသည်၊ ၁၈ ရာစု အင်္ဂလိပ်အတွေးခေါ်ရှင်များကလည်း တွေးခေါ်ကြကာ၊ သူတို့က ဘုရားသခင်၏ ထူးကဲသာလွန်မြင့်မားမှုကို အထူးပြုတွေးခေါ်ကြပါသည်။ ဘုရားသခင်သည် စကြာဝဠာကမ္ဘာကြီး၏ အထက်တွင်ရှိသည်။ သူသည် စကြာဝဠာကမ္ဘာကြီးကို ဖန်ဆင်းခဲ့သော်လည်း ဆက်၍ဂရုမစိုက်တော့ပါ။ ဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာလောကကြီး၏အခြေခံအကြောင်းတရားကိုသာ ဖန်ဆင်းသည်မဟုတ်၊ ၎င်း၏ဥပဒေသများကိုလည်း ပေးအပ်ခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ယခုအခါ ကမ္ဘာလောကကြီးသည် မိမိ၏ဥပဒေသများအားဖြင့် လှုပ်ရှားလည်ပတ်နေပါသည်။ နာရီပြုလုပ်သူက နာရီတလုံး ပြုလုပ်သည်နှင့်တူပါမည်၊ နာရီပြုလုပ်ပြီး သံပတ်ကိုပေးလိုက်သည်(ထိုခေတ်က အော်တိုမက်တစ်နာရီနှင့် ဓါတ်ခဲနာရီတို့ မပေါ်သေးပါ – ဘာသာပြန်သူ)၊ ထိုအခါ နာရီသည် သူ့ဘာသာ သွားနေပါသည်၊ ထိုသို့ပင် ဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာလောကကြီးကို ဖန်ဆင်းခဲ့ပါသည်၊ ပုံစံကိုချမှတ်၏၊ ထိုသို့ဖြင့် ၎င်းသည် သူ့ဘာသာသူ လွတ်လပ်စွာ လည်ပတ်မည်ဖြစ်၏၊ ထိုသို့ဖြင့် ဘုရားသခင်သည် သူ့ဖက်မှ ဘာမှဝင်မစွက်ဖက်တော့ဘဲ ကမ္ဘာလောကြီးကို လည်ပတ်စေပါသည်။

ပဲန်သေးဇင်ဝါဒသည် ၎င်းနှင့်ဆန့်ကျင်ဖက်အမြင်ဖြစ်သည်။ ပဲန်သေးဇင်ဝါဒအရ ဘုရားသခင်သည် လုံးဝ ထူးကဲသာလွန်မြင့်မားသူ မဟုတ်ပါ။ သူသည် ကမ္ဘာလောကကြီးထဲတွင်သာ ရှိပါသည်။ ပို၍မှန်စွာပြောရလျှင် ဘုရားသခင်နှင့်ကမ္ဘာလောကကြီးသည် တထပ်တည်းဖြစ်ပါသည်။ အရာအားလုံးသည် ဘုရားဖြစ်သည်၊ ဘုရားသည် အရာအားလုံးဖြစ်ပါသည်၊ သို့သော် ကမ္ဘာလောကကြီးအထက်တွင် အလွန်တွင် ဘုရားမရှိပါ။

အချိန်နှင့်စကြာဝဠာအတွင်းနေထိုင်သူ(God’s Immanence)

ကျမ်းစာက ဘုရားသခင်၏ အချိန်နှင့်စကြာဝဠာအတွင်းနေထိုင်သူဖြစ်ခြင်းနှင့် အားလုံးထက် ထူးကဲသာလွန်မြင့်မားသူဖြစ်ခြင်း နှစ်ခုစလုံးကို ထိန်းသိမ်းလျှက်၊ သူသည် ကျွန်တော်တို့နှင့် အလွန်နီးသူ၊ ကျွန်တော်တို့နှင့်အလွန်တူသူ၊ ဖန်ဆင်းခံများနှင့်လည်း အလွန်တူသူ၊ ထိုသို့ဖြင့် သူသည် မိမိကိုယ်ကို လူသား၏ဖြစ်တည်မှုမှစကားလုံးများ၊ ဖန်ဆင်းခံတို့ကိုဖေါ်ပြသောစကားလုံးများ စသည်တို့ဖြင့် ဖေါ်ပြ၍ရသောသူဖြစ်သည်ဟု ပြောပြနေပါသည်။ စကြာဝဠာကမ္ဘာလောကကြီးနှင့် ၎င်းအထဲရှိအရာခပ်သိမ်းကို ဖန်ဆင်းသူသည် လူတို့၏လက်များဖြင့်တည်ဆောက်သော ဘုရားကျောင်းဗိမ္မာန်များတွင် မနေထိုင်သော်လည်း (တမန် ၁၇း၂၄)၊ “ဘုရားသခင်သည် ငါတို့တယောက်စီနှင့် ဝေးတော်မူသည်မဟုတ်။ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်အားဖြင့် အသက်ရှင်လျက်၊ လှုပ်ရှားလျက်၊ ဖြစ်လျက် ရှိကြ၏။”(တမန် ၁၇း၂၇–၂၈) ဖန်ဆင်းခံတို့၏ ဖြစ်တည်မှုတိုင်းနှင့် လှုပ်ရှားပြုမူမှုတိုင်း၏ အထဲတွင်၊ နောက်ကွယ်တွင် ဘုရားသခင် ရှိနေပါသည်။

“ထာဝရဘုရား၏အသံတော်သည် သမုဒ္ဒရာပေါ်မှာရှိတော်မူ၏။ ဘုန်းကြီးတော်မူသော ဘုရားသခင်သည် မိုဃ်းချုန်းတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် များစွာသော ရေပေါ်မှာရှိတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏အသံတော်သည် အာရဇ်ပင်တို့ကိုချိုးတော်မူ၏။ အကယ်စင်စစ် ထာဝရဘုရားသည် လေဗနုန်အာရဇ်တောကိုချိုးတော်မူ၏။ တောကိုဗျားသငယ်ကဲ့သို့၎င်း၊ လေဗနုန်တောနှင့် စိရုန်တောကို ကြံ့သငယ်ကဲ့သို့၎င်း ခုန်စေတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏အသံတော်သည် မီးလျှံကိုခွဲတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏အသံတော်သည် တောကိုလှုပ်ရှားတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ကာဒေရှသ တောကို လှုပ်ရှားတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏ အသံတော်သည် သမင်မရယ်တို့ကို မွေးဘွားစေတော်မူ၏။ တောတန်ဆာတို့ကိုလည်း ပယ်ရှင်းတော်မူ၏။ ဗိမာန်တော်၌ ခပ်သိမ်းသော သူတို့သည် ဘုန်းတော်ကိုဘော်ပြကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည် မိုဃ်းသက်ကျရှင်းပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူ၏။ အကယ်စင်စစ် ထာဝရဘုရားသည် အစဉ်အမြဲ ရှင်ဘုရင်အရာ၌ထိုင်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူစုကိုခွန်အားစေတော်မူမည်။ ထာဝရဘုရား သည် မိမိလူစုအား ငြိမ်သက်ခြင်း ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ပေးတော်မူမည်။” **(ဆာလံ ၂၉း၃၊ ၅–၁၁)**။ “ထာဝရဘုရားသည် တပါးအမျိုးသားတို့၏ တိုင်ပင်ခြင်းကိုပယ်တော်မူ၏။ လူစုတို့၏ ကြံစည်ခြင်းကိုလည်းဖျက်ဆီးတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏ပြဋ္ဌာန်းတော်မူခြင်းသည် ကာလအနန္တနှင့်ဆိုင်၍၊ စိတ်နှလုံးတော်၏ အကြံအစည်တို့သည် သားစဉ်မြေးဆက်အဆုံးတိုင်အောင်တည်ကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည် အကြင်အမျိုး၏ဘုရားဖြစ်၍၊ အကြင်လူစုကို မိမိအမွေဥစ္စာဘို့ ရွေးကောက်တော်မူ၏။ ထိုအမျိုးနှင့် ထိုလူစုသည် မင်္ဂလာရှိသ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းကင်ကကြည့်ရှု၍၊ လူသားအပေါင်းတို့ကိုမြင်တော်မူ၏။ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာအရပ်ကကြည့်ရှု၍၊ မြေကြီးပေါ်မှာနေသောသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို မှတ်တော်မူ၏။ သူတို့၏ စိတ်နှလုံးရှိသမျှတို့ကို ဖန်ဆင်း၍၊ သူတို့ကျင့်သမျှသော အကျင့်တို့ကိုလည်း ဆင်ခြင်တော်မူ၏။ ရှင်ဘုရင်သည်လည်း၊ များစွာသော အလုံးအရင်းအားဖြင့် ခိုမ်းသာမရ။ သူရဲသည်လည်း ခွန်အားကြီးသောအားဖြင့် ကယ်လွတ်ခြင်းသို့မရောက်။ မြင်းသော်လည်း ဘေးလွတ်ခြင်းအမှုကို မတတ်နိုင်။ ကြီးစွာသောခွန်အားဖြင့် မကယ်မနှုတ်နိုင်။ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့သောသူတို့မှစ၍ ကရုဏာတော်ကိုမြော်လင့်သောသူတို့သည်၊ သေဘေးမှ ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ အစာခေါင်းပါးသည်ကာလ၌ အသက်ရှင်မည်အကြောင်း၊ သူတို့ကိုကြည့်ရှုလျက်ရှိတော်မူ၏။” **(ဆာလံ ၃၃း၁၀–၁၉)**။

“မြေကြီးနက်နဲရာအရပ်တို့သည် လက်တော်၌ရှိကြ၏။ တောင်ထိပ်တို့ကိုလည်း ပိုင်တော်မူ၏။ ပင်လယ်ကိုလည်း ဖန်ဆင်း၍ပိုင်တော်မူ၏။ ကုန်းကိုလည်း လက်တော်နှင့်ပြုပြင်တော်မူ၏။” **(ဆာလံ ၉၅း၄–၅)**။ “လျှပ်စစ်တော်သည် လောကဓာတ်ကိုလင်းစေ၏။ မြေကြီးသည်မြင်၍ တုန်လှုပ်၏။ ထာဝရဘုရားရှေ့၊ မြေကြီးတပြင်လုံးကို အစိုးရတော်မူသောအရှင်၏ရှေ့တော်၌၊ တောင်တို့သည် ဖယောင်းကဲ့သို့အရည်ဖြစ်ကြ၏။” **(ဆာလံ ၉၅း၄–၅)**။ “အဝတ်နှင့်၎င်းခြုံသကဲ့သို့၊ အလင်းနှင့်ကိုယ်တော်ကို ခြုံတော်မူထသော၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို မျက်နှာကြက်ကဲ့သို့ ကြက်တော်မူထသော၊ နေတော်မူရာအထက်ခန်း၊ အိမ်မြင့်ကိုရေ၌တည်တော်မူထသော၊ မိုဃ်းတိမ်ကိုစီး၍၊ လေအတောင်တို့ဖြင့် ကြွသွားတော်မူထသော၊ ထာဝရဘုရားသည် ချိုင့်များထဲသို့ စမ်းရေကိုလွှတ်တော်မူ၍၊ ရေသည် တောင်တို့တကြင်းလျက်၊ မြေတိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့အား သောက်စရာအခွင့်ကိုပေး၏။ မြည်းရိုင်းတို့သည် အငတ်ပြေကြ၏။ အထက်ခန်းတော်ထဲကတောင်များကို ရေပေးတော်မူ၏။ စီရင်ပြုပြင်တော်မူခြင်းအကျိုးကြောင့်၊ မြေကြီးသည် ရောင့်ရဲလျက်ရှိ၏။ တိရစ္ဆာန်တို့ဘို့မြက်ပင်ကို၎င်း၊ လူသုံးဘို့ စပါးပင်ကို၎င်း ပေါက်စေတော်မူသဖြင့်။ မြေကြီးထဲက မုန့်ကိုထုတ်ဘော်တော်

မူ၏။ စပျစ်ရည်သည်လည်း လူတို့ကိုရွှင်လန်းစေ၏။ ဆီအားဖြင့်လည်း သူတို့မျက်နှာကိုပြောင်စေတော်မူ၏။ မုန့်သည်လည်း၊ သူတို့စိတ်နှလုံးကိုထောက်မ၏။ ထာဝရဘုရား၏ သစ်ပင်၊ စိုက်တော်မူသောလေဗနုန်အာရဇ်ပင်တို့သည်လည်း ရေရှင့်ရှိကြ၏။ ထိုအပင်တို့၌ ငှက်တို့သည် အသိုက်လုပ် တတ်ကြ၏။ ထင်းရှူးပင်တို့၌ တောင်ဗျိုင်းတို့သည် နေရာကျတတ်ကြ၏။ မြင့်သောတောင်တို့သည် တောဆိတ်များမှီခိုရာ၊ ကျောက်ကြို့သည် ရှဖန် ယုန်များ မှီခိုရာဖြစ်ကြ၏။ ခွဲခြားသောအချိန်ကို၊ လကိုဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ နေသည်လည်း၊ မိမိဝင်သောအချိန်ကိုသိ၏။ ကိုယ်တော်သည် မှောင်မိုက်စီရင်တော်မူ၍ညဉ့်ဖြစ်၏။ ထိုအချိန်၌ တောတိရစ္ဆာန်ပမှင်းတို့သည် တွားလက် ထွက်တတ်ကြပမ်း၏။ ခြင်္သေ့ပျိုတို့သည် လုယက်ခြင်း အ လိုငှါ ဟောက်၍၊ ဘုရားသခင့်ထံမှာ အစာကိုရှာကြပမ်း၏။ တဖန်နေထွက်ပြန်လျှင်၊ သူတို့သည်ဆုတ်သွားကြ၍ နေ့မတွင်းတို့၌အိပ်နေကြပမ်း၏။ လူသည် လည်း လုပ်ဆောင်ခြင်းငှါ ညဦးတိုင်အောင်ထွက်သွားပမ်း၏။ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်စီရင်ပြုပြင်တော်မူသောအရာတို့သည် အလွန်များပါ၏။ ရှိရှိသမျှတို့ကို ပညာတော်အားဖြင့် ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ မြေကြီးသည် ဥစ္စာတော်နှင့် ကြွယ်ဝပမ်း၏။ မရေမတွက်နိုင်အောင် တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်စ ရှိသော တိရစ္ဆာန်ငယ်ကြီးအပေါင်းတို့နေရာ ကြီးမားကျယ်ဝန်းသောသမုဒ္ဒရာလည်းရှိပမ်း၏။ ထိုအရပ်၌ သင်္ဘောတို့သည် သွားလာကြပမ်း၏။ ထိုအရပ်၌ ကစားခြင်းငှါ ဖန်ဆင်းတော်မူသော ငါးကြီးလဝိသန်သည်လည်းရှိပမ်း၏။ ထိုသို့သော တိရစ္ဆာန်ပမှင်းတို့သည် အချိန် တန်လျှင် အစာကျွေးတော်မူခြင်းငှါ၊ ကိုယ်တော်ကိုမျှော်လင့်လျက်နေကြပမ်း၏။" **(ဆာလံ ၁၀၄း၂–၃၊ ၁၀–၁၁၊ ၁၃–၂၇)**

လက်တော်ကိုဖွင့်၍၊ အသက်ရှင်သောသတ္တဝါမှန်သမျှတို့ကို ရောင့်ရဲစေတော်မူ၏။ **(ဆာလံ ၁၄၅း၁၆)**။ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသောသူတို့ အား တရားပြုတော်မူ၏။ ငတ်မွတ်သောသူတို့ကို ကျွေးမွေးတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ချုပ်နှောင်ခြင်းကိုခံရသောသူတို့ကို လွှတ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် မျက်စိကန်းသောသူတို့ကို မြင်စေတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ဖိနှိပ်ခံသောသူတို့ကို ထူပင့်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ဖြောင့် မတ်သောသူတို့ကို ချစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ဧည့်သည်တို့ကိုစောင့်မတော်မူ၍၊ မုတ်ဆိုးမနှင့်မိဘမရှိသောသူတို့ကို ထောက်မတော်မူ၏။ မ တရားသောသူတို့၏လမ်းကိုကား၊ ကောက်ကျစေတော်မူ၏။ **(ဆာလံ ၁၄၆း၇–၉)**။ ကောင်းကင်ကို မိုဃ်းတိမ်များနှင့်ဖုံးလွှမ်းသဖြင့်၊ မြေကြီးအဘို့ မိုဃ်းရေကိုပြင်ဆင်၍၊ တောင်ပေါ်မှာ မြက်ပင်ပေါက်စေတော်မူ၏။ မြည်တတ်သောကျီးကန်းကလေးမှစ၍၊ တိရစ္ဆာန်များတို့ကို ကျွေးမွေးတော် မူ၏။ မိုဃ်းပွင့်ကို သိုးမွေးကဲ့သို့ချတော်မူ၏။ နှင်းခဲကိုလည်း ပြာကဲ့သို့ဆွတ်ဖြန်းတော်မူ၏။ မိမိမိုဃ်းသီးကို စားစရာအပိုင်းအပိုင်းကဲ့သို့ လွှတ်တော်မူ၍၊ ချမ်း စေတော်မူခြင်းကို အဘယ်သူခံနိုင်သနည်း။ တဖန် ဗျာဒိတ်တော်ကိုလွှတ်၍၊ ထိုမိုဃ်းပွင့်အစ ရှိသည်တို့ကို အရည်ကျိုစေတော်မူ၏။ မိမိလေကို လာ စေတော်မူသဖြင့်၊ ရေတို့သည်စီးကြ၏။ **(ဆာလံ ၁၄၇း၈–၉၊ ၁၆–၁၈)**။ မြေကြီး စက်**(ဝိုင်း)**အပေါ်မှာထိုင်၍၊ မြေကြီးသားတို့ကို ဖလံကောင်ကဲ့သို့ မှတ် တော်မူသော၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို မျက်နှာကြက်ကဲ့သို့ ကြက်၍၊ နေစရာတဲကဲ့သို့ ဖြန့်တော်မူသော၊ အထက်ကိုမျှော်ကြည့်ကြလော့။ ထိုအရာ တို့ကို အဘယ်သူဖန်ဆင်းသနည်း။ ထိုသူသည် သူတို့အလုံးအရင်းကို အရေအတွက်အားဖြင့် ထုတ်ဆောင်တော်မူ၏။ အလုံးစုံတို့ကို နာမည်ဖြင့် ခေါ် တော်မူ၏။ ခွန်အားကြီး၍ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောကြောင့်၊ တစုံတခုမျှမပျောက်မနေရ။ **(ဟေရှာ ၄၀း၂၂၊ ၂၆)**။

ဘုရားသခင်သည်၊ ကောင်းသောသူမကောင်းသော သူတို့အပေါ်၌ ကိုယ်တော်၏နေကိုထွက်စေတော်မူ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူ မဖြောင့် မတ်သောသူတို့ အပေါ်၌ မိုဃ်းကိုရွာစေတော်မူ၏။ **(မဿဲ ၅း၄၅)**။ သူသည် လေထဲမှ ငှက်များကို ကြွေးမွေးတော်မူ၏၊ ကွင်းထဲရှိမြက်ပင် များကိုလည်း အဝတ်နှင့်ခြုံလွှမ်းပေးပါ၏ (မဿဲ ၆း၂၆–၃၀)။ မည်သည့်စာကလေးတကောင်မျှ သူ၏အလိုမပါဘဲ မြေပေါ်သို့ မကျ ပါ၊ ကျွန်ုပ်တို့ခေါင်းပေါ်ရှိ ဆံပင်တချောင်းမကျန်ကိုလည်း သူက ရေတွက်ထားပါသည် (မဿဲ ၁၀း၂၉–၃၀)။ ကြွေအံကစားရာတွင် အံစာတုန်းများကို ခွက်ထဲပစ်ချသည့်အခါ၊ ဘုရားသခင်အလိုရှိသော အပွင့်တို့သာပေါ်ကြပါသည် (သုတ္တံ ၂၁း၁)။ ဘုရားသခင် သည် တလောကလုံးတွင် ရှိနေပါသည်။ ဖန်ဆင်းခံအားလုံးတို့၏ ဖြစ်တည်မှုနှင့်လှုပ်ရှားမှုအားလုံးတို့သည် သူ၏ရှိနေမှုနှင့် တန်ခိုး တော်ကြောင့်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ဘုရားသခင်သည် အရာခပ်သိမ်းထဲတွင် ရှိနေသည်သာမကပါ၊ ဖန်ဆင်းခံများနှင့် သူ၏အကြားတွင် တူညီများလည်း ရှိနေ ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဖန်ဆင်းခံတို့၏ ကောင်းမြတ်ခြင်း(virtue)အားလုံးတို့ကိုလည်း သူထံပေါ်ပြ၍ရပါသည်။ အထူးသဖြင့် သူ၏ ပုံသဏ္ဍာန်အတိုင်း ဖန်ဆင်းခံရသော လူသား၏ကောင်းမြတ်ခြင်းတို့ကို ဖြစ်ပါသည်။ ဤရှုထောင့်မှကြည့်လျှင် သူသည် ကားလ် ဘာ့ဂ်၏ "လုံးဝခြားနားသူ" မဟုတ်တော့ပြန်ပါ။

ဘုရားသခင်၏ စကြာဝဠာကမ္ဘာလောကကြီးထဲ ရှိနေခြင်းအမှန်တရားသည် ကျမ်းစာ၏ မကြာခဏအသုံးပြုသော "အဲန်သ ရိုပိုမောဖီးဇင်"(anthropomophism = လူသား၌ရှိသောအင်္ဂါများကို ဘုရားသခင်အတွက်အသုံးပြုခြင်း)ကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။ ဘုရားသ ခင်က သူ့ထံတွင် မျက်နှာရှိသည်ဟုပေါ်ပြပါသည် (ထွက် ၃၃း၂၀၊၂၃)။ ဆာလံရေးသားသူက ဘုရားသခင့်မျက်နှာကို ဖြောင့်မတ် ခြင်းထဲ၌ တွေ့မြင်ဖို့ မျှော်လင့်ပါသည် (ဆာလံ ၁၇း၁၅)။ သူ့မျက်နှာတော်၏ ကောင်းကင်တမန်က ဘုရားသခင့်လူများကို ကယ် တင်ပါသည် (ဟေရှာ ၆၃း၉)။ ဘုရားသခင့်မျက်လုံးများဟု ကျမ်းစာက မကြာခဏပြောပါသည် (ဆာလံ ၁၁း၄၊ ၃၂း၈၊ ၃၄း၁၅၊ သုတ္တံ ၁၅း ၃၊ ဟေဗြဲ ၄း၁၃)။ ထို့အပြင် မျက်ခွံများဟုပင် ပြောတတ်ပါသည် (ဆာလံ ၁၁း၄)။ ကျမ်းစာက ဘုရားသခင်၏မျက်ဆံ၊ သူ၏ နားများ၊ နှာခေါင်း၊ ပါးစပ်၊ နှုတ်ခမ်းများ၊ လည်ပင်း၊ လက်၊ ညာဖက်လက်၊ လက်ချောင်းများ၊ နှလုံးသား၊ ဝမ်းဗိုက်၊ ရင်ခွင်၊ ခြေထောက် စသဖြင့် ပြောပြပါသည်။ သူသည် ပျော်ရွှင်သည်၊ စိတ်နာသည်၊ စိတ်ပျက်သည်၊ ရန်သူတို့၏အမျက်ဒေါသကို ကြောက် ရွံ့စေသည်၊ ချစ်သည်၊ မုန်းသည်၊ သနားတတ်သည်၊ စိတ်ဆိုးတတ်သည်၊ မာနာလိုဖြစ်သည်၊ နောင်တရသည်၊ မေ့ထားသည်၊ လက် စားခြေသည် စသဖြင့်ပေါ်ပြလေ့ရှိပါသည်။ သူ ဆင်းလာသည်၊ ငုံ့ကြည့်သည်၊ သူ ထိုင်နေသည်၊ ထနေသည်၊ သူ အလုပ်လုပ်နေ သည်၊ နားနေ သည်၊ သူ လာသည်၊ သွားသည်၊ သူ လမ်းလျှောက်သည်၊ လူတို့နှင့်တွေ့ဆုံသည်၊ သူ ဖြတ်သွားသည်၊ စွန့်ပစ်သည်၊ သူ စာရေးသည်၊ တံဆိပ်ခတ်သည်၊ သူ အနာကိုပျောက်စေသည်၊ အနာများကို စည်းနှောင်ပေးသည်၊ သူ ရယ်(ရီ)သည်၊ လှောင်သည်၊ စကားပြောသည်၊ မြင်သည်၊ ကြားသည်၊ သူ့နားကိုတိမ်းညွတ်ပေးသည်၊ သတ်သည်၊ အသက်ပြန်ရှင်စေသည် စသဖြင့်ကျမ်းစာက ပြောပြပါသည်။ ဘုရားသခင်ကို ကျမ်းစာက စစ်တိုက်သူ၊ သိုးထိန်း၊ သန်မာသူ၊ ရှင်ဘုရင်၊ ဥပဒေချမှတ်သူ၊ တည်ဆောက်သူ၊ အနုပ ညာရှင်၊ နေ၊ ဒိုင်း၊ ခြင်္သေ့၊ လင်းယုန်၊ ဝါးမြို့သောမီး၊ အသက်ရှင်သောရေထွက်သည့် စမ်းရေပေါက်၊ ကျောက်ဆောင်၊ ခိုင်မာသော မျှော်စင်၊ ခိုလှုံစရာနေရာ၊ ဒုက္ခရောက်စဉ်ခိုနားရာ၊ စသည်စသည်ဖြင့် ပေါ်ပြပါသည်။ ထိုတူညီမှုသည် ကြီးလွန်းလှသဖြင့်၊ ဆက်နွယ်

မှုသည် နီးကပ်လွန်းသဖြင့်၊ ဘုရားသခင်အတွက် လူ့ဇာတိကို ခံယူနိုင်ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အနန္တ(အကန့်သတ်မဲ့အသချေ်)ဖြစ်သူက အကန့်အသတ်ရှိခြင်းထံ မိမိကိုယ် ကိုညီညွတ်စေဖို့၊ ထာဝရ(အချိန်ကမထိန်းချုပ်နိုင်သောအဖြစ်)ဖြစ်သူက အချိန်သို့ မိမိကိုယ်ကို မဟာမိတ်ဖွဲ့နိုင်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ "နှုတ်ကပတ်တော်သည်လည်း လူဇာတိအဖြစ်ကိုခံယူ၍၊ ကျေးဇူးတော်၊ သစ္စာတော်နှင့်ပြည့်စုံလျက် ငါတို့တွင် တည်နေတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ခမည်းတော်၌ တပါးတည်းသောသားတော်၏ဘုန်းကဲ့သို့ သူ၏ဘုန်းတော်ကို ငါတို့သည်မြင်ရကြပြီ။" **(ယော ၁း၁၄)**။

ကျမ်းစာ၏ ဘုရားသခင်ကို လူသား၏ စိတ်လှုပ်ရှားခံစားချက်များ၊ ဖန်ဆင်းခံတို့၏ကောင်းမြတ်ခြင်းများ၊ လူသား၏အင်္ဂါများ စသည်တို့ဖြင့် ခိုင်းနှိုင်းချက်ပေါ်ပြချက်များအား အရှိကိုအရှိအတိုင်းဖြင့် နားလည်ဖို့မရည်ရွယ်ပါ။ ထိုသို့အတိအကျဖြစ်သည်ဆိုသောခံစားမှု ကျန်နေရန်လည်း မဖြစ်စေပါ။ ထိုသို့သာဖြစ်သည်ဆိုလျှင် ဘုရားသခင်သည် ဖန်ဆင်းခံတို့အဆင့်သို့ ကျသွားမည်ဖြစ်ပါသည်။ သူနှင့်ကမ္ဘာလောကကြီးအကြား ခြားနားနေမှုကို ချေဖျက်လိုက်ခြင်းဖြစ်ပါမည်။ ထို့ကြောင့် အသင်းတော်သည် ထိုလူသားနှင့်ဆက်စပ်သော ပေါ်ပြချက်များကို၊ ပုံဆောင်ချက်များဟု အမြဲတမ်း မှန်ကန်စွာ ယူဆခဲ့ကြပါသည်၊ အဲန်သရိုပိုမောဖီးဇင်ဟု နားလည်ကြပါသည်။

ဘုရားသခင်သည် အနန္တပြည့်စုံခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသူ ဝိညာဉ်ဖြစ်ပါသည်။ ဖန်ဆင်းခံတို့ထဲတွင် ရှိသောအရာများသည် ဘုရားသခင့်ထံတွင် အနန္တအကန့်သတ်မဲ့ တည်ရှိနေပါသည်။ ထို့ကြောင့် "အဲန်သရိုပိုမောဖီးဇင်"ဆိုသည်မှာ အခြေခံမဲ့ စကားအဖြစ်ပြောသော ပုံဆောင်ချက် ဝက်ဝုတ္တိအလင်္ကာများ မဟုတ်ကြပါ။ ၄င်းတို့ကိုကြည့်၍ ဖန်ဆင်းခံသည် ဘုရားသခင်အတွက် ပုံစံများဖြစ် သည် (သို့) သူ့အား ကျွန်တော်တို့က သိနိုင်ရန် ပုံစံများဟု နားမလည်ရပါ။ ထိုမှဆန့်ကျင်စွာ၊ ၄င်းတို့သည် ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်က အရာခပ်သိမ်းကို ဖန်ဆင်းကာ၊ ဆက်လက်တည်တန့်နေစေသည် ဟူသောအမှန်တရားပေါ်၌ အခြေခံထားလျှက် နားလည်ရမည်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဘုရားသခင်က ပြုတော်မူသဖြင့် ၄င်း(ပုံဆောင်ချက်)တို့သည်၊ မိမိတို့၏ဖြစ်တည်မှုတွင် တည်ရှိလာကြ ဖို့ အနန္တတန်ခိုးရှိသော အလိုတော်အားဖြင့် ခေါ်ထုတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ သဘောသဘာဝနှင့် ဘုန်းကျက်သရေရှိလှ သောကောင်းမြတ်တော်မူခြင်းများ၏ ပုံရိပ်များဖြစ်ကြပါသည်။ ဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာလောကကြီးထဲတွင် ရှိနေတော်မူသည်။ သူ သည် ကျွန်တော်တို့နှင့် အလွန်နီးကပ်စွာ ရှိသည်။ သူ့အထဲတွင် ကျွန်တော်တို့သည် အသက်ရှင်နေကြသည်၊ လှုပ်ရှားသွားလာနေ ကြသည်၊ ကျွန်တော်တို့၏ ဖြစ်တည်မှုကို ရရှိကြပါသည်။ ဘုရားသခင်နှင့် ဖန်ဆင်းခြင်းတခုလုံး၏ ကြားတွင် ဆက်နွယ်မှုနှင့် ဆင်တူ မှုတို့သည် ရှိနေကြပါသည်။

(Reformed Dogmatic Vol. 1, by Herman Hoeksema (1885-1965) **စာအုပ်မှ ဘာသာပြန်ပါသည်**)

××

<u>ကျမ်းစာဘာသာပြန်ကဏ္ဍ</u>

သုတ္တံ ၂၈း၁–၂၈ (ဂျိန်းဘုရင်မှ)

၁ – ယုတ်မာသောသူတို့သည် မည်သူကမှ မလိုက်ဘဲ ပြေးကြသည်၊ သို့သော် ဖြောင့်မတ်သူတို့မှာမူ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ ရဲရင့်ကြသည်။

၂ – တိုင်းပြည်၏ အပြစ်လွန်ကျူးခြင်းများကြောင့် နိုင်ငံတွင် ရှင်ဘုရင် အများကြီးရှိလာသည်၊ သို့သော် အသိပညာနှင့်နားလည်ခြင်းရှိသူ တဦးအားဖြင့် နိုင်ငံတော်သည် ကြာရှည်စွာတည်တန့်မည်ဖြစ်သည်။

၃ – ဆင်းရဲသားတို့ကို ဖိနှိပ်သူ ဆင်းရဲသားသည် စားစရာကိုချန်မထားဘဲ အကြွင်းမဲ့ဖျက်ဆီးသောမိုးနှင့် တူပါသည်။

၄ – ပညတ်တို့ကို စွန့်ပစ်သူတို့က ယုတ်မာသူတို့ကို ချီးမွမ်းကြပါသည်၊ သို့သော် ပညတ်ဥပဒေသတို့ကို ထိန်းသိမ်းစောင့် ရှောက်သူတို့က သူတို့နှင့် ပဋိပက္ခ ဖြစ်ကြပါသည်။

၅ – ဆိုးညစ်သူများက တရားစီရင်ခြင်းကို နားမလည်ကြ၊ သို့သော် ဘုရားသခင်ကို ရှာဖွေသူတို့က အရာအားလုံးကို နားလည်ကြပါသည်။

၆ – မိမိ၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းထဲတွင် ရှောက်လှမ်းနေသူ ဆင်းရဲသားသည်၊ မိမိလမ်းတို့၌လွဲမှားလျှက် ချမ်းသာနေသူထက် ပို၍ကောင်းပါသည်။

၇ – ပညတ်တော်ကို စောင့်ရှောက်သူတိုင်းသည် ပညာရှိသောသားဖြစ်သည်၊ သို့သော် အသောက်အစားအပျော်အပါးကြူးသူတို့နှင့် ပေါင်းဖေါ်သူသည် မိမိဖခင်ကို အရှက်ရစေသူဖြစ်သည်။

၈ – ငွေတိုးချခြင်းနှင့် မတရားသောနည်းလမ်းတို့ဖြင့် မိမိပိုင်ဆိုင်ခြင်းများ တိုးပွားဖို့ လုပ်သောသူသည်၊ ၄င်းတို့ကို ဆင်းရဲသူတို့ အားသနားသူအတွက် စုဆောင်းနေခြင်းဖြစ်ပါသည်။

၉ – ပညတ်အကြောင်း ကြားနာခြင်းမှ မိမိနားကို လွှဲပစ်လိုက်သူသည်၊ သူ၏ဆုတောင်းခြင်းပင် စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ် ဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၀ – ဖြောင့်မတ်သူကို ဆိုးညစ်သောလမ်းထဲသို့ လမ်းမှားစေရန် ပြုလုပ်သူသည်၊ သူကိုယ်တိုင်ပင် သူတူးသောတွင်းထဲသို့ ကျလိမ့်မည်ဖြစ်သည်၊ သို့သော် ဖြောင့်မှန်သူမှာ ကောင်းသောအရာများကို ပိုင်ဆိုင်ရလိမ့်မည်။

၁၁ – ချမ်းသာသောသူသည် မိမိ၏ဘဝင်မြင့်ခြင်းထဲတွင် မိမိကိုယ်ကို ပညာရှိဟု တင်နေပါသည်၊ သို့သော် နားလည်ခြင်းရှိသူ ဆင်းရဲသားက သူ့ကို စစ်ဆေးလိမ့်မည်။

၁၂ – ဖြောင့်မတ်သူတို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ကြသောအခါ၊ ကြီးသောဂုဏ်ကျက်သရေ ရှိပါသည်၊ သို့သော် ဆိုးညစ်သူတို့ အမြင့်သို့ရောက်သော် လူတို့သည် ပုန်းနေကြပါသည်။

၁၃ – မိမိ၏အပြစ်ကို ဖုံးအုပ်သူသည် မကြီးပွားတတ်ပါ၊ သို့သော် ၎င်းတို့ကို ဝန်ချတောင်းပန်ခြင်းနှင့် စွန့်ပစ်ခြင်းတို့အား ပြုသူတိုင်း ဂရုဏာကို ရရှိကြလိမ့်မည်။

၁၄ – အမြဲတမ်း ကြောက်ရွံ့ရိုသေသူသည် ပျော်ရွှင်သည်၊ သို့သော် မိမိ၏နှလုံးသားကို မာကျောစေသူသည်၊ အန္တရယ်ဖြစ်ခြင်းသို့ ကျလိမ့်မည်။

၁၅ – ဟိန်းဟောက်နေသော ခြင်္သေ့ကဲ့သို့၊ ဒေါသထွက်နေသော ဝက်ဝံကဲ့သို့၊ ဆိုးညစ်သောအုပ်ချုပ်သူသည် ဆင်းရဲသောပြည်သူတို့အပေါ် ပြုမူပါသည်။

၁၆ – အသိပညာလိုအပ်နေသော ဘုရင်သည် ကြီးသောဖိနှိပ်သူလည်းဖြစ်ပါသည်၊ သို့သော် လောဘကြီးခြင်းကို မုန်းသူသည် အသက်ရှည်မည်ဖြစ်သည်။

၁၇ – တစုံတဦး၏အသက်ကို အကြမ်းဖက် သတ်ဖြတ်သူသည် မြေတွင်းသို့ ထွက်ပြေးရလိမ့်မည်၊ မည်သူကမျှ သူ့ကို ကူညီမည်မဟုတ်။

၁၈ – ဖြောင့်မှန်စွာလျှောက်လှမ်းသူသည် ကယ်တင်ခြင်းခံရလိမ့်မည်၊ သို့သော် သူ၏လမ်းများတွင် လမ်းလွဲသူသည် ချက်ခြင်းလဲကျလိမ့်မည်။

၁၉ – မိမိလယ်ကို ထွန်ယက်သူသည် များပြားလှသောပေါင်မုန့်(အစာ)ကို ရလိမ့်မည်၊ သို့သော် အလကားလူများနောက် လိုက်နေသူသည် လုံလောက်သောဆင်းရဲခြင်းကို ရလိမ့်မည်။

၂၀ – သစ္စာရှိသူသည် ကောင်းချီးမင်္ဂလာများနှင့် ပေါလှိုင်နေလိမ့်မည်၊ သို့သော် ချမ်းသာဖို့ အလျင်စလို လုပ်ကိုင်သူသည် အပြစ်မဲ့သူမဖြစ်တတ်။

၂၁ – မျက်နှာလိုက်ခြင်းသည် မကောင်းပါ၊ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ပေါင်မုန့်တဖဲ့အတွက် လူသည် အပြစ်ကျူးလွန်တတ်၍ ဖြစ်သည်။

၂၂ – အလျင်စလို ချမ်းသာချင်သူသည် ဆိုးညစ်သောမျက်လုံး ရှိသူဖြစ်သည်၊ သူ့ထံ ဆင်းရဲခြင်း ရောက်လာလိမ့်မည်ဆိုသည်ကို မစဉ်းစားတတ်ပါ။

၂၃ – လူတဦးကို ဆုံးမပဲ့ပြင်သူသည် နောက်ပိုင်းတွင်၊ လျှာဖြင့် မြှောက်ပင့်သူထက်၊ ပို၍သဘောကျခြင်းကို ခံရပါမည်။

၂၄ – မိမိ ဖခင် (သို့) မိခင်ကို ခါးပြတိုက်လျက်၊ ထိုသို့ပြုခြင်းသည် အပြစ်ကျူးလွန်ခြင်းမဟုတ်ဟု ပြောသူသည်၊ ဖျက်ဆီးသူ၏ အပေါင်းဖော်ဖြစ်သည်။

၂၅ – မာနကြီးသောနှလုံးသားရှိသူက ရန်ဖြစ်ခြင်းကို လှုံ့ဆော်သည်၊ သို့သော် ဘုရားသခင်ကို အားကိုးသောသူသည် ဝဖြိုးရလိမ့်မည်။

၂၆ – မိမိ၏နှလုံးသားကို အားကိုးသူသည် လူမိုက်ဖြစ်သည်၊ သို့သော် ပညာရှိစွာလျှောက်လှမ်းသူသည်၊ ကယ်လွှတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

၂၇ – ဆင်းရဲသူကို ပေးကမ်းသူသည် လိုအပ်ခြင်းမရှိရ၊ သို့သော် မိမိမျက်လုံးတို့ကို ဖုံးကွယ်သူသည် မြောက်များလှသော ကျိန်ခြင်းများကို ရရှိလိမ့်မည်။

၂၈ – ယုတ်မာသူတို့ အမြင့်သို့ရောက်ကြသောအခါ၊ လူတို့သည် မိမိတို့ကိုယ်ကို ပုန်းနေကြပါသည်၊ သို့သော် ၎င်းတို့ ပျက်စီးကြသောအခါ၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းသည် ပို၍တိုးပွားလာပါသည်။

××××××××××××××××××××××

၂သက် ၃း၁–၁၈ (ကျိန်းဘုရင်မှု)

၁ – နောက်ဆုံးအနေနှင့်၊ ညီအကိုတို့၊ ငါတို့အတွက် ဆုတောင်းပေးကြပါ၊ ထိုသို့ဖြင့် သခင်ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် သင်တို့ထံ၌ဖြစ်ခဲ့သလို၊ လွတ်လပ်သောလမ်းကြောင်း ရရှိနိုင်ပါမည်၊ ချီးမြှောက်ခြင်း ခံရနိုင်ပါမည်၊–

၂ – ထိုသို့ဖြင့် ငါတို့သည်လည်း ကျိုးသင့်ကြောင်းသင့်မတွေးခေါ်တတ်သော ဆိုးညစ်သူများလက်မှ ကယ်လွှတ်ခံကြရမည်ဖြစ်သည်၊ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် လူတိုင်း၌ ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်မဟုတ်ပါ။

၃ – သို့သော် သခင်ဘုရားသည် သစ္စာရှိပါသည်၊ သူက သင်တို့ကို ခိုင်မာစေပါမည်၊ သင်တို့ကို ဆိုးညစ်ခြင်းမှ စောင့်ရှောက်မည်ဖြစ်သည်။

၄ – သင်တို့သည် ငါတို့မိန့်မှာထားသောအရာများကို လုပ်နေကြသလို၊ လုပ်ကြလိမ့်ဦးမည်ဟု၊ သင်တို့နှင့်ပတ်သက်၍ သခင်ဘုရားထံ၌ ငါတို့ ယုံကြည်စိတ်ချမှု ရှိကြပါသည်။

၅ – ထို့အပြင် သခင်ဘုရားက သင်တို့နှလုံးသားများကို ဘုရားသခင်၏ချစ်ခြင်းသို့ လမ်းညွှန်ပါမည်၊ ခရစ်တော်အတွက် သည်းခံစောင့်စိုင်းနေခြင်းသို့ လမ်းညွှန်မည်ဖြစ်သည်။

၆ – ယခုတွင် ညီအကိုတို့၊ သင်တို့ကို ငါတို့သည် ငါတို့၏သခင် ယေရှုခရစ်၏အမည်နှင့် အမိန့်ပေးပါသည်၊ စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့ လျှောက်လှမ်းသော၊ ငါတို့ထံမှ ရရှိသော လေ့ထုံးစံအတိုင်း မလျှောက်လှမ်းကြသော ညီအကိုတိုင်းထံမှ မိမိတို့ကိုယ်ကို ရှပ်သိမ်းကြပါ။

၇ – အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သင်တို့သည် ငါတို့နောက်သို့ မည်သို့လိုက်ကြရမည်ကို သင်တို့ကိုယ်တိုင် သိကြပါသည်၊ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ငါတို့သည် သင်တို့အကြားတွင် စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့ လှုပ်ရှားအသက်ရှင်ခြင်း မပြုခဲ့ကြပါ၊
၈ – ငါတို့သည် မည်သူ၏ပေါင်မုန့်(အစာ)ကိုမျှ အချည်းနှီးမဲ့ မစားကြပါ၊ သို့သော် နေ့နှင့်ည ပင်ပန်းကြီးစွာ၊ ခက်ခဲစွာ အလုပ်လုပ်ခဲ့ကြပါသည်၊ ထိုသို့ဖြင့် သင်တို့ထဲမှ မည်သူကမျှ ငါတို့ကို စွဲချက်မတင်နိုင်ရန်ဖြစ်ပါသည်၊–
၉ – ငါ့တို့တွင် အာဏာမရှိ၍ မဟုတ်ပါ၊ သို့သော် ငါတို့ကိုယ်ငါတို့ သင်တို့၏နမူနာဖြစ်လာကာ၊ ငါတို့ကဲ့သို့ အသက်ရှင်နိုင်ကြဖို့ ဖြစ်ပါသည်။
၁၀ – အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သင်တို့နှင့်အတူ ငါတို့ ရှိခဲ့ကြစဉ်၊ ဤသို့ အမိန့်ပေးခဲ့ကြပါသည်၊ အကယ်၍ တစုံတဦးသည် အလုပ်မလုပ်ချင်လျှင်၊ ထိုသူသည် အစာကိုလည်း မစားရ။
၁၁ – အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သင်တို့ထဲမှ အချို့တို့သည် စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့ လျှောက်လှမ်းကြသည်ဟု ငါတို့ ကြားရသည်၊ လုံးဝအလုပ်မလုပ်ကြဘဲ၊ သူများကိစ္စထဲ စပ်စပ်စုစု ပါဝင်ကြသူများဖြစ်နေကြသည်။
၁၂ – ထိုသို့သောသူများကို ငါတို့သည် ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် အမိန့်ပေးလျှက် တိုက်တွန်းကြပါသည်၊ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် မိမိတို့အလုပ်ကို လုပ်ကြပါ၊ ထို့နောက် မိမိတို့ကိုယ်ပိုင်ပေါင်မုန့်(အစာ)ကို စားကြပါ။
၁၃ – သို့သော်၊ ညီအကိုမောင်နှမတို့၊ ကောင်းမန်စွာလုပ်ကိုင်ကြခြင်းကို မည်သည့်အခါတွင်မျှ စိတ်မပျက်ကြနှင့်။
၁၄ – အကယ်၍ တစုံတဦးက ဤစာစောင်၌ပါသော ငါတို့၏စကားလုံးများကို မနာခံလျှင်၊ ထိုသူကို မှတ်ပါ၊ ထို့နောက် ထိုသူနှင့် အပေါင်းအသင်းမလုပ်နှင့်၊ ထိုသို့ဖြင့် သူသည် အရှက်ရလိမ့်မည်။
၁၅ – သို့သော် သူ့ကို ရန်သူကဲ့သို့ မမှတ်နှင့်၊ ညီအကိုကဲ့သို့ ဆုံးမပါ။
၁၆ – ယခုတွင် ငြိမ်းချမ်းခြင်း၏အရှင် ကိုယ်တိုင်က သင်တို့ကို နည်းလမ်းအလုံးစုံဖြင့် ငြိမ်းချမ်းခြင်းကို အမြဲ ပေးတော်မူပါစေ။ သခင်ဘုရားသည် သင်တို့အားလုံးနှင့်အတူ အမြဲရှိပါစေ။
၁၇ – ငါ ပေါလု၏နှုတ်ခွန်းဆက်ခြင်းကို ငါ့လက်ဖြင့် ရေးထားပါသည်၊ ၄င်းသည် ငါ၏ စာတိုင်း၏ အထိမ်းအမှတ်သင်္ကေတ ဖြစ်ပါသည်၊ ထိုသို့ ငါရေးလေ့ရှိပါသည်။
၁၈ – ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်၏ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့အားလုံးနှင့်အတူ ရှိပါစေသတည်း။ အာမင်။

++++++++++++++++++++++++++++

သခင်ဘုရား၏နေ့ (၂၆)

၆၉။ လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်ပြုခဲ့သည့် သခင်ခရစ်တော်၏တကြိမ်ယဇ်ပူဇော်ခြင်းသည် သင့်အတွက် တကယ်ပင်အကျိုးရှိကြောင်း သန့်ရှင်းသောဗတ္တိဇံမင်္ဂလာက သင့်အားမည်သို့ဆုံးမသွန်သင်ပါသနည်း၊ သေချာစေပါသနည်း?

ဤသို့ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအပြင်ဖက်နှင့်ဆိုင်သောဆေးကြောခြင်းကို သခင်ခရစ်တော်က ဤကတိတော်ကိုထပ်ပေါင်းထည့်၍ ခန့်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ၄င်းမှာ ကျွန်ုပ်၏ခန္ဓာကို ရေဖြင့်ဆေးကြောသည့်အခါ ခန္ဓာကိုယ်၏အညစ်အကြေးများ ပုံမှန်အားဖြင့် သန့်စင်သွားသကဲ့သို့၊ ကျွန်ုပ်ဝိညာဉ်၏ အညစ်အကြေးများအားလုံးဖြစ်သည့်၊ အပြစ်များအားလုံးမှနေ၍ သခင်ခရစ်တော်၏ အသွေးတော်နှင့် ဝိညာဉ်တော်၏ ဆေးကြောခြင်းကို အမှန်ပင်ခံရသည်။
(မဿဲ ၂၈း၁၉၊ တမန် ၂း၃၈၊ မာကု ၁၆း၁၆၊ မဿဲ ၃း၁၀၊ ရော ၆း၅၊ မာကု ၁း၄၊ လု ၃း၃)

၇၀။ သခင်ခရစ်တော်၏ အသွေးတော်နှင့်ဝိညာဉ်တော်ဖြင့် ဆေးကြောပေးခြင်းခံရသည်ဆိုသည်မှာ အဘယ်နည်း?

လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်တွင် ယဇ်ပူဇော်ခြင်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် သွန်းလောင်းခဲ့သော သခင်ခရစ်တော်၏ အသွေးတော်ကြောင့် အပြစ်များမှခွင့်လွှတ်ခံရခြင်းကို ဘုရားသခင့်ထံမှ အဖိုးအခမလိုဘဲရရှိခြင်း။ ထို့အပြင် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ အသစ်ပြုပြင်ခံရခြင်း၊ သခင်ခရစ်တော်၏ အင်္ဂါများဖြစ်လာရန် သန့်ရှင်းစေခြင်း၊ ထိုသို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် အပြစ်တရား၌ ပို၍ပို၍ သေဆုံးပြီး၊ သန့်ရှင်းသောအသက်တာနှင့် အပြစ်တင်ခွင့်ကင်းလွတ်သော အသက်တာသို့ ဦးဆောင်မှုခံရခြင်း စသည်တို့ဖြစ်သည်။
(ဟေဗြဲ ၁၂း၂၄၊ ၁ပေ ၁း၂၊ ယော ၁း၃၃၊ ရော ၆း၄၊ ကော ၂း၁၀)

၇၁။ ဗတ္တိဇံရေနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ဆေးကြောခြင်းခံကြရသည့်အခါ သူ၏အသွေးတော်နှင့် ဝိညာဉ်တော်ဖြင့် အမှန်ပင်ဆေးကြောမည်ဟု သခင်ခရစ်တော်က မည်သည့်နေရာတွင် ကတိပေးထားသနည်း?

ဗတ္တိဇံမင်္ဂလာကို ပြဋ္ဌာန်းသောအခါဖြစ်သည်။ ဤသို့ပြောထားပါသည်၊ “သင်တို့ သွား၍ လူမျိုးတကာတို့ကို ငါ့တပည့်ဖြစ်စေလျှက်၊ ခမည်းတော်၊ သားတော်၊ သန့်ရှင်းသောဝိ ညာဉ်တော်၏နာမ၌ ဗတ္တိဇံပေးကြလော့၊ ယုံကြည်၍ဗတ္တိဇံကို ခံသောသူသည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်ကြလတံ့၊ မယုံကြည်သောသူမူကား အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံရလတံ့။” ထို့အပြင် သမ္မာကျမ်းစာက ဗတ္တိဇံမင်္ဂလာဆိုသည်မှာ ပြန်လည်မွေးဖွားခြင်း၏ ဆေးကြောခြင်း၊ အပြစ်များကို ဆေးကြောခြင်းဟု ပြောသည့်နေရာတိုင်း၌ ဤကတိတော်ကို ထပ်ခါထပ်ခါ ဖေါ်ပြပါသည်။
(မဿဲ ၂၈း၁၉၊ မာကု ၁၆း၁၆၊ တိတု ၃း၅၊ တမန် ၂၂း၁၆)